

NİĞDEmiz

BAŞKENT NİĞDE VAKFI YAYIN ORGANIDIR

Ocak-Şubat-Mart-Nisan 2011 SAYI: 77-78

Musa Balaban
Ankara'da
Niğde Günleri

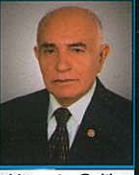
Fahrettin Özalp
Şeker üzerine
oyunlar...

Hasan Ulusoy
85 yıl önceki
Niğde oyunları

Yavuz Demirtaş
Vakfımıza
Dair (VI)

Hüseyin Çelik
Mektup...

Ceyhan Demir
Yaşam
Yolculuğum

Niğde'nin 'Halk
Müziği Belgeseli
çekiliyor...

Başkent'te
NİĞDE GÜNLERİ
29 Eylül- 2 Ekim'de

Bir Niğde evladı
sanatçı
TİMUÇİN ESEN

İki Sayı
Bir Arada

KÜNYE

- geçmiş
gelecek
yaşam
felsefik
deformasyon
dipnot
anlamak
anlamlandırmak
alıcı
aktarıcı
kalıcı
doğal
his-duygu
metafor
- Kısıtlayıcı ilkelerden sakının..
Normları benimsemeyin
ve Ufkunuzu başka bir ilkeler sistemine açın..

NIĞDE'miz

Ocak-Şubat-Mart-Nisan 2011 SAYI: 77-78

BAŞKENT NIĞDE VAKFI
Yayın Organı
(İki ayda bir yayımlanır)
Basım Tarihi: 20.4.2011

Sahibi
Başkent Niğde Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Musa BALABAN

Yazı İşleri Müdürü
Fahrettin ÖZALP

Yayın Danışma Kurulu
Hüseyin ÇELİK
Nadi ÖZDAMAR
Hilal ERDİNÇ
Üstün ESEN
Hüseyin KABAKSIZ

Editör
Kezban DALAK

Yazışma Adresi
Genel Merkez
G.M.K. Bulvarı No:55/1
Maltepe-ANKARA 06570
Tel-Faks:(0312) 231 79 91
nigdevakfi@windowslive.com
www.nigdevakfi.com
Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın
Yıllık dergi abone ücreti: 30.00 TL'dir.
Posta Çeki No: 108 000

Tasarım:

YZE Medya Ajans

Reklam&Prodüksiyon&Organizasyon
Yusuf Ziya ERARSLAN
Ceyhan Atif Kansu Caddesi
Cevat Muratal İşmerkezi No: 112/ 12
Balgat/ ANKARA
Tel: 0312 472 73 40 - 0 530 363 55 91
Baskı: Can Matematik Yayınları / Ağaç İşleri Sitesi
524. Sk. No: 30 İVEDİK/ANKARA
(0 312) 395 06 70 (pbx)

Bu dergi Basın Ahlak İlkelerine uyar.
Dergimize gönderilen yazılar yayımlansın veya yayınlanmasın iade edilmez. Yazılardan yazarları sorumludur. Dergimize gönderilen yazılar kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Yayımlanan yazılara telif ücreti ödenmez. Dergimiz 'Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 28 temmuz 1996 gün ve 8412 sayılı yazılar' ile ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri için tavsiyesi uygun bulunmuştur.

Niğde Vakfı Banka Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası: 34537777 Ankara
IBAN: TR25000100123534537775001
BURS EĞİTİMİ YARDIMI İÇİN:
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası: 34537804 ANKARA
IBAN NO: TR600001001235345378045001

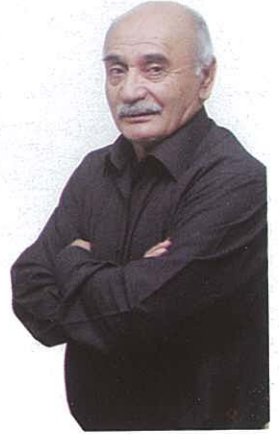

SUNUŞ... Ankara'da Niğde Günleri...

29 Eylül-2 Ekim 2011 tarihleri arasında Ankara'da düzenlenecek Niğde Günleri; Niğde'nin ekonomisi, kültürü, turizmi, sanayisi, kısacası Niğde'nin çehresinin değişmesine vesile olacak. 600 bin yıllık tarihi ile yüzleşen, bünyesinden 3 il çıkarılan, Türkiye'nin ilklerinden olan Niğde, Demirkazık Dağları'nın, Ecemiş Çayı'nın, Gümüşler Manastırı'nın, Gülen Meryemana Freski'nin, Niğde Kalesi'nin, Göbekli Dağı'nın, Kemerhisar Kemerlerinin, Roma Hamamı'nın, Bor'un dericiliğinin, çancılığın, semerciliğinin, Hasan Dağı'nın, Niğde Üniversitesi'nin, Niğde'nin doğal ürünlerinin tanıtılmasında Niğde esnafının kalkınmasında bir çağ açacaktır. Niğde Günleri için tüm Niğdeli sivil toplum örgütlerinin, kamu kuruluşlarının, Niğde sanayicilerinin, Türkiye'de bulunan tüm Niğdeli hemşerilerimizin taşın altına ellerini koyacaklarını umar, Niğde'mize hayırlı olmasını temenni ederim.

Saygılarımla.

Başkent Niğde Vakfı Yönetim Kurulu Adına
Musa BALABAN

İÇİNDEKİLER

8 Şeker üzerine
oynanan oyunlar...

30-31 Halı tezgahında
'sındı' sesleri...

32 Niğde'nin kamu
harcamalarından aldığı pay!

NİĞDE'miz
Başkent
Niğde Vakfı

26-27

SANATÇIMIZ TİMUÇİN ESEN

Vakfımızın üyelerinden Nihal Esen ve Üstün Esen'in biricik oğulları Timuçin Esen, sanat dünyasında başarılarıyla göğsümüzü kabartıyor.

NIĞDE'miz
Başkent
Niğde Vakfı

18-21

**Bazı araştırmalar ve
'ikili dil' meselesi...**

10-11

Niğde Halk Müziği
Belgeseli- Türkülerimizin Dünü ve Bugünü

28-29

**BİLİMDE NASIL
GERİ BIRAKILDIK?**

23

**Niğdeli Hanımların
Ankara'daki etkinliği**

BURS İSTİYORUZ

Eğitimimizi devam ettirebilmek için sizlerden burs istiyoruz. Siz de öğrencilik yıllarınızı hatırlayın. O yılların zorluklarının bilinciyle bizleri anlayacağınızı umut ediyoruz.

EĞİTİME DESTEKLERİNİZ İÇİN:

BAŞKENT NİĞDE VAKFI
TC. Ziraat Bankası
Bulvar Şubesi
Hesap Numaraları:
34537777/5001 ve
34537804/50001
POSTA ÇEKİ
HESAP NO:
108000

BAŞKENT NİĞDE VAKFI

HERŞEY NİĞDE İÇİN, NİĞDELİ İÇİN...

Sayın ÜYEMİZ

Dergi abone bedelini ve üyelik aidatını Başkent Niğde Vakfı 108000 nolu posta çeki hesabına yatırabilirsiniz. Vakfımızın devamlılığını sürdürebilmesi için aidat ve dergi borçlarını ödemeyenler sekreterimiz Kezban Dalak'tan 0312 231 79 91 nolu telefonda öğrenerek ödemelerini önemle arz ederiz.

BURS VEREN ve BAĞIŞ YAPAN HEMŞERİLERİMİZ

ŞAHİN SEVİN (Ayni yardım)	1472 TL
KİTRELİLER DERNEĞİ	2.000 TL
GÜLSEREN ER	400 TL
TÜRKAN ÖZÇOBAN	300 TL
CEMAL KILINÇ	150 TL
HÜSEYİN KABAKSIZ	150 TL
AYŞE KEMAL-DOĞAN GİRAY	150 TL
İRFAN YAMANOĞLU	200 TL

VAKFIMIZA DAİR (VI)

Yavuz
DEMİRTAŞ

Vakıf senedimizde yapılacak muhtemel değişikliklerle ilgili olarak bu başlık altında 70. sayıdan itibaren vakıf senedimizin (Ana Tüzük) maddelerini sıralamakta ve zaman içinde ortaya çıkan değişiklik ihtiyaçları hakkındaki şahsi görüşlerimi belirtmekteyim.

Konu hakkında görüş bildirmek isteyen sayın vakıf üyelerinin (öncelikle Kurucu ve Mütevelli üyelerimizin) gerekçeli ve yazılı notlarını beklediğimi önemle hatırlatırım.

(Tel: 0532 402 15 88,
Fax: (0312) 438 86 92 E Posta:
yavuzdemirtas@superonline.com)

BAŞKENT NIĞDE EĞİTİM, KÜLTÜR, SAĞLIK, SOSYAL DAYANIŞMA VE TANITMA VAKFI SENEDİ

(DEVAM , VI)

MADDE 19- VEKİL TAYİNİ:

Yönetim Kurulu gerektiğinde Vakfa ait bir veya birçok işin görülmesi ve vakfa yapılacak şartlı veya şartsız bağışların kabulü için kendin üyelerinden veya dışardan birini veya birkaçını temsilci veya vekil olarak tayin edebilir.

ÖNERİ:

Bu maddeye "Mütevelliler Genel Kurulunca verilecek yetki dahilinde" şerhi işlenmelidir.

MADDE 20- VAKIF GENEL MERKEZİ:

Vakıf Genel Merkezi Yönetim Kurulu tarafından ihtiyaca göre Vakıf üyeleri arasından veya dışarıdan atanan idari kademededen oluşur. Vakıf Genel Merkezine ait personelin görev, yetki ve sorumlulukları, çalışma usul ve esasları, atamaları, görevlerine son verilmesi, ücretleri ve diğer hususlar Yönetim Kurulunca çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

ÖNERİ:

Bu maddeye "Mütevelliler Genel Kurulunca verilecek yetki dahilinde" şerhi verilmelidir.

MADDE 21- DENETİM KURULU:

Denetim Kurulu Mütevelliler Kurulu adına vakfın faaliyet ve hesaplarını denetlemek için kurulmuş bir organdır. Denetim Kurulu Mütevelliler Kurulunun kendi içinden veya dışarıdan iki yıl için seçeceği üç kişiden oluşur, ayrıca 3 yedek denetçi seçilir. Denetim Kurulu en geç 1 ay içinde bir araya gelip içlerinden birini Başkan seçer. Kararlar ekseriyetle alınır.

Süresi biten denetçi ve yedekleri yeniden seçilebilir. Denetçilerin görevlerinden ayrılmaları halinde yerlerine yedek denetçiler alınır. Denetim Kurulu Vakfın tüm evrak, defter, hesap ve belgelerini inceler denetler.

Hesap dönemi itibarıyla düzenlenecek rapor Mütevelliler Kurulu toplantısından en az on beş gün önce Kurucular ve Mütevelliler Kurulu üyelerine gönderilmek üzere Yönetim Kuruluna verilir. Denetim Kurulu gerektiğinde Kurucular Kurulu ve Mütevelliler Kurulunu Olağanüstü Toplantıya çağırabilir.

MADDE 22 – DİSİPLİN KURULU:

Disiplin Kurulu, Mütevelli Heyetin kendi aralarından 2 yıl süre için seçtikleri üç asil, üç yedek üyeden oluşur.

Ayrıca Yönetim Kurulu iki temsilci ile katılır. İlk toplantıda Disiplin Kurulu kendi arasından bir başkan ve raportör seçer.

Disiplin Kurulu, vakfın menfaat ve amaçlarına aykırı fiil ve davranışlarda bulunan üyeler ve vakıf çalışanları ile ilgili tahkikat ve incelelemeye yetkilidir.

Vakıf üyeleri hakkındaki uyarı, ihtar, görevden veya üyelikten geçici veya sürekli uzaklaştırma kararı verebilir ve bu kararları Kurucular Kurulunun onayı ile kesinleşir.

Vakıf Yönetim Kurulunun ihtiyaç göstermesi halinde vakıf çalışanları hakkında da disiplin kovuşturması yapabilir, bu kararları Yönetim Kurulu'nun onayı ile kesinleşir.

ÖNERİ:

Bu maddeye "Yönetim veya Denetim Kurulu başvurusu halinde" şerhi ilave edilmelidir.

Muhterem NİĞDEmiz okurları (Vakfımızın üyeleri, dergimizin aboneleri ve dergimizin ulaşabildiği bütün hemşerilerim.) Dergimiz 1995 yılında vakıf başkanı Hasan İkizoğlu ve yönetim kurulu üyesi Üstün Esen'in teşebbüsleri ve çalışmalarıyla yayım hayatına başlamıştır. Başta müteşebbis iki arkadaşımız olmak üzere ilk dergimize emeği geçen bütün hemşerilerimize teşekkür ediyorum. İlk dergiye önceden çıkan iki broşürden dolayı No:3 denmiştir.

NİĞDEmiz Niğde'de yayım hayatı şu anda en uzun olan dergidir.

Daha nice yıllara devam etmesi hepimizin arzusudur.

Dergimizin 4. Sayısı Haziran 1996 tarihinde benim de II. Başkan olduğum dönemde çıkartılmış olup, dağıtım ve satımında benim de emeğim geçmişti. 5,6,7,8 nolu dergilerimiz Hasan İkizoğlu başkanlığındaki yönetim kurulumuzca dört ayda bir çıkartılmıştır. 9. Sayıdan itibaren önce 3 ayda sonraları da şahsi mücadelemlerle iki ayda bir olmak üzere 48 sayılı dergimiz dahi vakıf başkanlığında çıkartılmıştır. Daha sonraki dergilerimizde de yazılarımla ve danışma kurulundaki görevimle dergimize emek vermiş biri olarak diyorum ki: "Dergimizin uzun zaman daha çıkmaya devam etmesi siz okuyucularımıza bağlıdır. Almadan vermek Allah'a mahsustur."

Üyelerimiz aıdat ve dergi parasını ödemezse, dergi aboneleri olan hemşerilerimiz abone paralarını ödemezse, iş sahibi hemşerilerimiz dergimize reklam vermezse, bu dergi nasıl çıkmaya devam ettirilecek. Hemşerilerim, bu hususları düşününüz. Yükümlülüklerinizi yerine getiriniz. Birçok fedakarlıklar yaparak vakfımızı ve dergimizi yürüten, bir taraftan da üniversitelilere burs vermekte olan vakfımız yönetimine yardımcı olmanızı rica ediyorum. Aşağıda yine Kıssadan Hisseler'e devam ediyorum. Sevgi ve saygılarımla.

Hüseyin
ÇELİK

16.Dön.Niğde Mv.
İnş.Yük.Müh

Mektup...

Buz gibi bir günde hızlı hızlı yürürken, birden ayağımın ucunda bir cüzdan gördüm.
Hemen aldım. Sahibini gösteren bir kimlik vardır diye acele acele açtım.. Üç dolar çıktı..
Bir de buruşmuş, sararmış, eskimış mektup..
Belli ki yıllardır, o cüzdanın içinde duruyordu. Zarf öylesine harap olmuştu ki. Sadece tepedeki "İade" adresi okunabiliyordu. Mektuba bir göz attım. Bir ipucu bulma ümidi ile.. Birden tarihi gördüm.. 1950... Mektup nerdeyse 60 yıl önce yazılmış. El yazısı belli, bir kadına ait.. Sol köşeye bir çiçek resmi çizilmiş.
"Sevgili Zafer" diye başlıyor mektup... ve "Annesi yaksakladığı için onu bir daha göremeyeceğini" anlatarak devam ediyor..
- "Ama sakın unutma, seni daima seveceğim" diye bitiyor.. İmza.. Leyla..
İçimden bir ses "Bul" dedi bana.. "Mektubun sahibini bul.."
Milyonla Zafer var. Hangi birini bulacaksın ki.. Ama tepedeki "İade" adresi ipucu olabilir. Telefon İstihbaratı aradım. Anlattım..
- "Bu adrese bağlı bir telefon varsa, bana verebilir misiniz" diye.. Sustu.. Gidip müdürüne sordu..
- "Var ama, size vermem yasak.. Ama sizin adınıza bu numarayı arar, sorarım. İsterlerse size bağlarım.. Lütfen bekleyin.."
Bekledim..
İki üç dakika sonra kızın sesi geldi.. "Bağlıyorum efendim.."
Karşıdaki hanıma "Leyla diye birini tanıyor musunuz?" diye sordum.
- "Bu evi, 30 yıl evvel, Leyla diye kızları olan bir aileden aldık." dedi.

- "Peki yeni adreslerini biliyor musunuz?.."

- "Leyla annesini bir huzurevine yatıracaktı. Oradan takip eder-seniz, belki adresi bulursunuz.."

Ve huzurevinin adını verdiler.. Hemen aradım.. Yaşlı anne yıllar önce ölmüş... Ama kızına ait eski bir telefon numarası var. Belki oradan bilirlermiş...

- "Bunların hepsi aptalca aslında" dedim kendi kendime.. İçinde sadece 3 dolar ve 60 yıl önce yazılmış bir mektup bulunan cüzdanın sahibini aramak için bunca zahmete ne gerek var ki.. Aradım numarayı..

Bir kadın "Şimdi Leyla'nın kendisi bir huzurevinde" dedi ve numarayı verdi. Hemen orayı çevirdim... Bingo..

Ses "Evet, Leyla burada yaşıyor" dedi..

Gecenin saat onu, ama hemen yola çıktım, Leyla'yı görmek için..

Devasa bir binanın üçüncü katında şirin bir oda.. Gümüş saçlı, sıcağın tebessümlü bir yaşlı kadın.. Gözlerinin içi ışıltılı ama..

Anlattım olanları..

Cüzdanı ve mektubu gösterip.. Derin bir iç çekti mektuba bakarken ve :

"Genç adam" dedi, "Bu mektup, Zafer ile son kantağımdı.. Onu öyle seviyorum ki.. Sean Connery gibi yakışıklıydı.. Hani şu meşhur aktör.. Ama ben 16 yaşındaydım.. Çok küçüğüm diye annem kesinlikle izin vermedi.."

Derin bir nefes daha..

- "Zafer Tekinsoy harika bir insandı. Eğer bulabilirsiniz ona söyleyin lütfen.. Onu hep düşündüm.. Hep.."

Bir ufak sessizlik.. Bir derin nefes daha.. "Ve onu hep sevdim.."

İki damla yaş damladı elindeki mektuba, ıslanan gözlerden..

"..Ve hiç evlenmedim... Zafer gibi birisini bulamadım ki.."

Leyla'ya teşekkür edip odadan çıktım. Binadan çıkarken danışmada beni karşılayan kız :

- "Leyla Hanım yardımcı olabili mi size?" dedi..

- "Hiç değilse bunun sahibinin soyadını öğrendim" dedim..Cüzdanı elimde sallayarak..

O sırada yanımda dikilip duran hademe bağırdı..

- "Hey baksana.. Bu Bay Zafer'in cüzdanı.. Üzerindeki bu kırmızı şeritten onu nerde görsem tanırım.."

Cüzdanını hep kaybederdi zaten.. Üç kere ben buldum, koridorlarda.."

Zafer sekizinci katta yaşıyordu.. Ok gibi fırladım tekrar asansöre.. Michael yatmamıştı.. Okuma odasında kitap okuyordu.. Hemşire beni ve elimdeki cüzdanı gösterdi.. Michael elini arka cebine attı, hızla.. Sonra sevinçle :

- "Evet bu benim cüzdanım" dedi..

- "Öğleden sonraki yürüyüş sırasında kaybetmiş olmalıyım.. Size teşekkür borçluyum.."

- "Hiçbirsey borçlu değilsiniz" dedim..

- "Ama özür dilerim.. İpucu bulmak için açtım ve içindeki mektubu okudum.."

- "Mektubu mu okudun?.."

- "Sadece okumakla kalmadım.. Leyla'yı da buldum.."

- "Buldun mu?.. Nerde?.. İyi mi?.. Hala eskisi gibi güzel mi.. Söyle, lütfen söyle.."

- "Çok iyi.. Hem de harika" dedim, yavaşça..

- "Bana onun telefon numarasını ver. Yarın onu hemen arayacağım.."

Elime sımsıkı sarıldı..

- "O benim tek aşkımdı.. Onu öyle sevdim ki, asla evlenme-

dim.. Çünkü bu mektup geldiğinde hayatım, anlamsal olarak bitmişti.."

- "Bay Tekinsoy" dedim.. "Gelin benimle.."

Asansörle üçüncü kata indik... Odanın kapısı açıktı. Leyla sırtı kapıya dönük televizyon izliyordu..

Hemşire ona yaklaştı, omzuna dokundu..

- "Leyla" dedi..

"Bu bayı tanıyor musun?.."

Gözlüklerini ayarladı bir an baktı, tek kelime etmeden..

- "Zafer" dedi, Zafer, kapıda, kısık sesle..

- "Leyla.. Ben Zafer.. Beni tanıdın mı?.."

- "Zafer" diye yutkundum : Leyla.. "İnanmıyorum.. Bu sensin.. Benim Zaferim.."

Zafer Leyla'ya doğru yürüdü yavaşça.. Sarıldılar.

Hemşire hıçkırıklar içinde koridora attı kendini..

- "İşte Tanrının sevgisi de bu" dedim.. "Olaçaksa.. Olur.."

Üç hafta sonra beni huzurevinden aradılar.

Pazar günü bir nikah vardı.. Gelebilir miydim?..

Harika bir nikah töreni idi. Leyla ve Zafer beni nikah şahidi yaptılar üstelik. Leyla açık bej elbisesi içinde çok güzeldi..

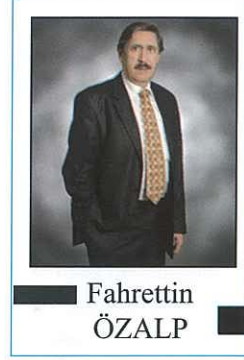
Zafer de lacivert takımı içinde hala çok yakışıklı..

Huzurevi onlara, bir minik daire tahsis etti..

Eğer 76 yaşında bir gelinle 79 yaşındaki bir damadı, 16 yaşında bir kız, 19 yaşında bir delikanlı havasında görmek isterseniz, orayı ziyaret etmeniz gerek..

Nerdeyse 60 yıl süren bir aşk hikayesi için, ne güzel bir son değil mi?...

Şeker üzerine oynanan oyunlar...

Fahrettin
ÖZALP

Son günlerde şeker üzerinde bir takım oyunların sahnelendiği, özellikle Nişasta Bazlı Şekerlerin(NBŞ) pancar şekerine alternatif olduğu gibi söylemler ve iddialarla kamuoyunda bir tartışma yaşanıyor. Bütün bu sahnelenen oyunların arkasında küresel güçlerin Türkiye uzantılarının olduğunu anlamamak mümkün değil.

Şöyle ki; ABD basta olmak üzere Fransa, Hollanda ve İngiltere gibi gelişmiş ülkelerde Nişasta Bazlı Şekerlerin üretimi, halkın bilinçlenmesi ve devletin duyarlılığıyla beraber sınırlandırılarak kullanımı engellenirken, Türkiye'de her sene artan kotanın ve beraberinde gelen tüketim artışının yarattığı sorunlar nihayet gündeme girdi. Bu konuya öncülük eden başta Şeker-İş Sendikası olmak üzere kamuoyunu NBŞ'lerin zararları konusunda aydınlatan tıp doktorlarına teşekkür etmek istiyorum.

Ben de Niğde-Bor doğumlu bir insan olarak bölgemizde üretimi yapılan şeker pancarının önemini çocukluk yıllarımdan beri bilen biriyim ve bu konuya sessiz kalmamayı üzerime düşen bir vazife olarak gördüm. 1978-1988 yılları arasında Türkiye Şeker Fabrikalarında makine elektrik şefi olarak görev yapmıştım.

Bu fabrikalar ülkemiz ekonomisi için son derece stratejik fabrikalar arasında yer almaktadır. Özelleştirilmemesi gereken diğerleri gibi... Bugün de Şeker fabrikalarına yönelik aynı mantıkla hareket edilmekte, yok pahasına elden çıkartılarak bu sektörden ekmek yiyen milyonlarca insan işsiz bırakılmak istenmektedir.

İşin ekonomik boyutunun yanı sıra bir de sağlık boyutu var ki gerçekten de insan sağlığı bu kadar ucuz olmamalı dedirtecek cinsten. Özellikle çocuklarımızın geleceği ve sağlıklı nesiller açısından konu çok önemli.

Piyasada tatlandırıcı olarak kullanılan bu ürünler pek çok hastalığa davetiye çıkarırken, dünyada bunun üzerinden lobi faaliyeti yürütüldüğü ifade ediliyor.

Mısır şurubu katkılı özellikle paketlenmiş şekerlemeler, meşrubat ve bilhassa çocukların tükettiği kolalı içeceklere, bisküvi, kek gibi yüzlerce üründe çok kullanılıyor. Aşırı fruktozun insan vücudu için uygun olmadığı özellikle vurgulanıyor. Zaten şekerin doğal yani pancardan üretileni dururken neden sahtesi?..

Pancardan elde edilen şekerin bilimsel adı Sakarozdur. Sakkaroz bir molekül glikoz ve bir molekül fruktozdan oluşur. Yendikten sonra ince bağırsakta bu iki şeker birbirinden ayrılır ve ayrı ayrı emilir. Mısır şurubunda ise fruktoz, glikoza bağlı olmadığından ve daha hızlı emildiğinden pancar şekerine göre daha fazla şişmanlatıcı etkisi olmaktadır. Normalde şeker insanı fruktoz üzerinden zehirliyor.

Bor Şeker Fabrikası Montaj Günleri

Nişasta Bazlı Şekerin (NBŞ) kişi başına düşen tüketimi Avrupa'da 1-1.5 kilo arasında seyrederken bu rakam ülkemizde 6 kilo civarında. ABD'de gerçekleştirilen araştırmalar NBŞ'nin obezite ile obeziteye bağlı hastalıklara neden olduğunu, kronik hastalıkları salgına dönüştürdüğünü ortaya koyduktan sonra ve insanların bu konudaki bilinç düzeyinin artıp tüketimin düşmesiyle birlikte üretimde de yüzde 14 oranında azalma görüldüğünü gözler önüne seriyor. NBŞ'leri ABD terk etti. Öyle ise neden bizde NBŞ ön plana çıkartılmak isteniyor? ABD Başkanı Barack

Obama'nın eşi Michelle Obama bile içerisinde mısır şurubu ihtiva eden ürünleri tüketmeyeceğini ve bu ürünleri çocuklarına vermeyeceğini açıkladı. Öte yandan konunun uluslararası ilişkiler boyutunda daha ilginç niyet ve iddialar ortaya çıkıyor.

Türkiye coğrafi konumu itibarıyla şekerpancarı üretimine en elverişli ülkeler arasında yer alıyor. Türkiye'nin şekerpancarı üretimini devam ettirdiği sürece etraf ülkelere hâkim olup rekabet üstünlüğü sağlaması muhtemel. Buna izin vermek istemeyen AB şeker rejimi de çeşitli baskı yollarını kullanarak Türkiye'nin

şeker sektöründe ipleri eline almasını önlemek istiyor. Ülkemizde üretilen NBŞ'lerin denetimi ise belirsiz. Yani özellikle çocukların tükettiği şekerleme ve içeceklerde NBŞ'lerin kullanım oranı kafa karıştırıcı cinsten.

Bu konuda birey olarak hepimize önemli görevler düşüyor. Çocuklarımızın sağlıklı yarınları için duyarlılığımızı her safhaya yaymalı, etrafımızdaki insanları bu konuda bilinçlendirmeliyiz. Unutmayalım; çocuklarımız bizim yarınlarımız...

Sevgilerimle...

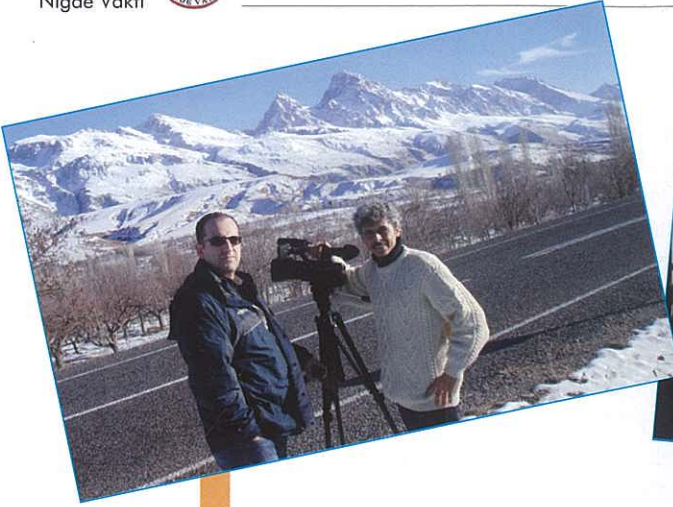

Alper
GÖNCÜ

Niğde Halk Müziği Belgeseli- Türkülerimizin Dünü ve Bugünü

Ahmet Gülümser ismini duymuşsunuzdur. Müzik Yapımcısı, film yönetmeni ve bağlama sanatçısı hemşerimiz. Bor Kızılcı kasabası halkının rol aldığı "Kırık Leblebi Çocukları" ve "Hükümet Boğası" filmleri ile gündeme gelmişti. İzmir'de yaşayan Gülümser'in ses kayıt stüdyosu olduğunu ve film çalışmaları yaptığını biliyordum ama yakın zamana kadar kendisiyle tanışma fırsatım olmamıştı. Ortak dostumuz Çorumlu mahalli sanatçı Ahmet Temel'in bizi bir araya getirmesiyle Niğde sevdasına dayalı ortak çalışmalarımızın temeli atılmış oldu. Ahmet Gülümser, Niğdeli halk ozanlarının ve THM sanatçılarının Niğde türkülerinin otantik yapısı bozulmamış şekilde çalınıp okuduğu kayıtları içeren geniş kapsamlı bir arşiv serisi hazırlamak istemiş hatta bu konuyu zamanın Niğde Valisi ile paylaşıp desteğini almıştı. Ben de bu konuda yapılması gerekenler olduğunu düşünüyor ve gelecek kuşaklara Niğde Türkülerini en saf haliyle aktarabilmek için neler yapmamız gerektiğine

dair kafa yoruyordum. Hatta geçen yıl Mehmet Erenler hocamızla röportaj yaparken aynı konu gündeme gelmiş, o da böyle bir albüm çalışmasının Niğde kültürü ve folkloru açısından çok faydalı bir eser olacağını, kendisinin de katkıda bulunabileceğinin sinyalini vermişti. Ahmet Gülümser'in halk müziği alanındaki bilgi birikimi, teknik altyapısı ve film/müzik yapımcılığındaki tecrübesi ile benim Niğde eksenli naçızane araştırmalarım, türkü sevdam ve dostluklarım bir araya geldiğinde başarılı işler yapabileceğimiz ortaya çıkıyor, amatör bir ruh ve sosyal sorumluluk bilinci ile hazırlayacağımız belgesel projemizin temelleri atılıyordu. Ahmet hocayla Bornova'daki stüdyosunda kafa kafaya verip proje detaylarını oluşturduk ve nereden başlayıp nereye gideceğimizi, kimlerle görüşüp destek alabileceğimizi belirledikten sonra zaman kaybetmeksizin saha çalışması yapmak üzere soğuk bir Ocak sabahı Niğde yollarına düştük.

"Gine Yeşillendi Niğde Bağları" türkümü-
müz kimi zaman "Meram Bağları"(!)
olup Konya tavrı ile çalınıyor, herkes
kendine göre yorumluyor, "Kostak
yörü yörü" türküsü, Kostak yeri yeri
şeklinde okunuyor, türkülerimizin
yapı taşı olan sözleri değişikliğe
uğruyor, Niğde türküleri
Ankara pavyonlarının elektro
sazcılarının elinde Sincan,
Güdü, Ayaş kimliğine bürünüyor,
bir bakmışız yüz yıllık kadim Niğde
türküsü Kayserili oluveriyordu.

Niğde Kültür Müdürlüğü'nce
desteklenen belgeselde Niğde Halk
Müziğine emeği geçmiş ve geçmekte
olan ustalar ve kaynak kişilerden
hayatta olanları veya aramızdan
ayrılanların yakınları ile görüşüp
kayıtlar yapacağız.

Çalışmamızın ana kaynağı Kültür
Bakanlığı Şanlıurfa Devlet Türk Halk
Müziği Korosu kurucu şefi, Dr. Halil
Atılğan öncülüğünde hazırlanan ve
2002 yılında Kültür Bakanlığı tarafın-
dan yayımlanan, "**Günümüzde Niğde
Halk Müziği**" adlı eşsiz eser olacaktır.
Bu çalışma esnasında Niğdeli mahalli
sanatçıların kayıtları alınmış, repertuar-
lar incelenmiş, arşivler taranmış, kaynak
kişiler tespit edilip derlemeler yapılmış,
Atılğan hocamızın azmi ve titizliği, yerel
sanatçılarımızın da sonsuz desteği ile
yeni nesillere bırakacağımız sağlam bir
kaynak oluşturulmuştu.

Niğde Türkülerini bozulmadan gelecek
kuşaklara aktarması için yıllardan beri
uğraş veren Mahalli Sanatçımız Şinasi
Yıldız, "**Türkülerimizin otantik yapısını,
tavrını ve sözlerini bozarak nasıl
bir kültür mirası bırakabiliriz bilemi-
yorum**" diyor ve türkülerimiz okunurken
nerede hata yapıldığını fark etse hemen
peşine düşüyor ve doğru şekilde icra
edilmesi için Türk Halk Müziği sanatçı-
larını arıyor, türkünün esas yorumunu
hikayesiyle beraber aktarıyor, nüansları
vurguluyor ve sağlık sorunlarına rağmen
bu uğurda mücadele veriyordu.

"Gine Yeşillendi Niğde Bağları" türkümü-
müz kimi zaman "Meram Bağları"(!)
olup Konya tavrı ile çalınıyor, herkes
kendine göre yorumluyor, "**Kostak yörü
yörü**" türküsü, Kostak yeri yeri şeklin-
de okunuyor, türkülerimizin yapı taşı
olan sözleri değişikliğe uğruyor, Niğde
türküleri Ankara pavyonlarının elektro
sazcılarının elinde Sincan, Güdü, Ayaş
kimliğine bürünüyor, bir bakmışız yüz

yıllık kadim Niğde türküsü Kayserili
oluveriyordu. Niğde tavrında saz çalan
ustalar bir elin parmaklarını geçmiyor,
Kırşehir tavrı tüm Niğde ve civarında
baskın olarak hissediliyordu.
Buradan yola çıkarak otantik Niğde
türkülerinin peşine düştük ve ilk çekim-
lerimize Kültür Bakanlığı Niğde Yöresi
sanatçısı Şinasi Yıldız ile başladık.
Niğde'nin tarihi mekanlarında yaptığımız
çekimlerde Şinasi Yıldız üstadımız, ya-
şadığı sağlık sorunları ve soğuk havaya
rağmen heyecanla Niğde Türkülerini
anlattı örnekler çalıp okudu.
Tarihi Niğde evlerinin olduğu Cullaz
sokak ve Niğde Üniversitesinin sosyal
tesisi olarak hizmet veren tarihi binadaki
çekimlerden sonra Aladağların kar örtü-
süne bürünmüş harikulade manzarasını
görselleştirmek üzere Çamardı'ya doğru
yola koyulduk. Kış güneşinin Aladağlar
silsilesinin tüm güzelliklerini yansıttığı
nefis görüntüler yakaladık.
Niğde Kültür Müdürlüğü'nce destekle-
nen belgeselde Niğde Halk Müziğine
emeği geçmiş ve geçmekte olan ustalar
ve kaynak kişilerden hayatta olanları
veya aramızdan ayrılanların yakınları ile
görüşüp kayıtlar yapacağız.
Projemizi destekleyen tüm kurumlara,
ekibimize yardımcı olan hemşerilerimi-
ze, bizlere gönül kapılarını açan ozanlar-
ımıza ve Grand Otel'in tüm imkanlarını
bizler için seferber eden değerli yönetici
Fatih Bey'e çok teşekkür ediyoruz.
Yolun henüz başında olmamıza rağmen
bizlere büyük destek verdiler.
Belgesel projemizi yaz başında tamam-
lamayı planlıyoruz.

Anadolu Haber
NİĞDE HABER

Hamle
YEŞİL BOR

GÜNDEM

Bor Haber

51 HABER

BORun SESİ

Niğde Gelişim

Kapadokya Atılım

Paralel

Mera Tartışması Devam Ediyor:
Niğde Tarım İl Müdürü Cemil Usanmaz'ın Çorum'a tayin olması ile başlayan tartışmalar devam ediyor. Bor Organize Sanayi Bölgesi karşısında bulunan 11 bin dönümlük mera arazisinin Güneş Enerjisi üretecek bir firmaya verilmesine Niğde Ziraat Mühendisleri Odası da karşı çıkıyor. Bor organize sanayi bölgesinin % 95'i boş dururken verimli tarım arazilerinin Güneş Enerjisi projesine verilmek istenmesi beraberinde pek çok soruyu da gündeme taşıdı.

37 Yıllık Şarap Fabrikası Yıkıldı:
Dönemin Tekel Bakanı Niğde Milletvekili Haydar Özalp tarafından 1973 yılında biten ve 1975 yılında faaliyete geçen Bor şarap Fabrikası 1999 yılında zarar ettiği gerekçeyle faaliyeti durdurulmuş ve Aralık 2010 da yıkımına karar verilerek yıkılmıştır.

Niğde Şehidine Ağladı:
PKK terör örgütünün hain sinsi saldırısı sonucu Mardin Dargeçit'te şehit olan Uzman Çavuş Kenan Erdem'in cenazesi teröre lanet okunarak Dışarı Camii'ne getirildi. Kılınan öğle namazının ardından şehidin tabutu omuzlar üzerinde taşınarak ebedi istirahatgahına defnedildi. Şehidimize rahmet, ailesi ve Türk milletine başsağlığı diliyoruz.

Dikkat Asfalt Çökebilir: Geçtiğimiz aylarda Bankalar Caddesinde henüz asfaltlanan yolun çökmesinden sonra bu kez de Amas Yolunda pamuk yüklü araç yol çökmesi sonucu devrildi. Şans eseri ölüm olayının olmadığı kazada yol 5 saat süreyle trafiğe kapatıldı.

Karaatlı'da Cami Çok, İmam Yok:
Karaatlı Belediye Başkanı Faik Okumuş, beldelerinde 3 cami olmasına rağmen müftülük tarafından tek bir imam bile atanmadığını söyledi. Okumuş, kendi imkanlarıyla fahri imam görevlendirdiklerini, maşasını da aralarında topladıkları

paradan ödediklerini ifade etti. İmam sıkıntısının en önemli sebebi Diyanet İşleri Kadrosundan başta Milli Eğitim Bakanlığı olmak üzere diğer kamu kurumlarına nakiller rol oynamaktadır.

Esnafın Yüzde 62'si Kredilerini Ödeyemedi:

Bor Esnaf ve Kefalet Kooperatifi Başkanı Ahmet Latif Tuğrul, Bor esnafının % 62 sinin kredilerini ödeyemediğini ve takibe düştüğünü söyledi.

Toprağa Saygı Yürüyüşü:

TEMA (Türkiye Erozyonla Mücadele ve Ağaçlandırma) Vakfı'nın Erezyonla Mücadele haftası kapsamında Niğde'de "Toprağa Saygı Yürüyüşü" düzenlendi. Yürüyüşe Rektör Yardımcısı Murat Alp, İl Emniyet Müdürü Yusuf Albayrak, İl Çevre ve Orman Müdürü Metin Süzgeç, TEMA Vakfı il temsilcisi Nihat Çelebi ve gönüllüler katıldı.

Yaban Keçisi Artıyor:

Niğde İl Çevre ve Orman Müdürü Metin Süzgeç Yaban Hayatı Geliştirme Sahasında 2010 yılında yapılan envanter sayımında 2.224 adet yaban keçisi tespit edildiğini söyledi. Bu bölgede özel izinle yaban keçisi avlama izni verilmektedir.

Su Savaş Hırsızlığı Arttı:

Ön ödemeli sayaç kullanımına geçtikten sonra garip bir şekilde eski su sayaçları hırsızlığı artış gösterdi. Bazı apartmanların bodrum katında bulunan 22 adet su sayacını çalanlar Emniyet Müdürlüğü Hırsızlık Büro Amirliği ekipleri tarafından yakalanarak adalete teslim edildi.

Niğde'de 55.830 Kişi Yeşilkartlı:

Niğde Vali Yardımcısı Hanlar İden'in verdiği bilgiye göre merkez ilçede 28.308, Altınhisar'da 3.543, Bor'da 4.815, Çamardı'da 3.497, Çiftlik'te 13.009, Ulukışla'da 2.658 kişi olmak üzere 55.830 kişi yeşil kartlı. En çok yeşil kartlı 13.009 (%44,9) ile çiftlik ilçesi birinci sırayı alıyor.

kısa haberler...kısa haberler...kısa haberler...

Üniversite Kampüsüne Cami:

2 bin kişi kapasiteli Cami, işadamları Hasan Aslan, Fuat Tuğrul, Erdoğan Mumcu, Şevket Katırcıoğlu, Mustafa Altunbaş, Emin Özdemir ve ismini açıklamak istemeyen hayıraseverlerin katkılarıyla yapılacak.

Gümüşlere Turistik Otel:

Gümüşler Manastırı karşısındaki, mülkiyeti il özel idaresine ait kafeterya, mevcut yapısına uygun şekilde restore edilerek turistik otel haline getirilecek. Otel, kafeterya işletmecisi Nuri Ayduğan'a 10 yıllığına kiralanacak.

Gazeteci Mahmut Şimşek'i Kaybettik:

Niğde'nin en eski yerel gazetesi olan Yeşil Bor Gazetesi'nin imtiyaz sahibi Mahmut Şimşek, bir süreden beri tedavi gördüğü amansız hastalığa yenik düşerek hayatını kaybetti. Niğde medyasında 43 yıldan bu yana yararlı hizmetler üreten Mahmut Şimşek babası Hacı Şimşek'ten aldığı Yeşil Bor Gazetesi ile Niğde ve Bor'a önemli değerler kazandırdı. Mahmut Şimşek'e Allah'tan rahmet ailesine ve arkadaşlarına başsağlığı ve sabır diliyoruz.

280 Okulda 72.500 Öğrenci:

Niğde İl Milli Eğitim Müdürlüğü verilerine göre Niğde'de; 15 Anadolu, 213 İlköğretim Okulu ve 52 ortaöğretim olmak üzere toplam 280 okulumuzda 72.500 öğrenci ve 4.636 öğretmen ve yönetici görev yapmaktadır.

Yapı denetim Uygulaması: Başladı:

İnşaat Mühendisleri Odası Niğde İl Temsilcisi Abudder Zorba, Yapı Denetim Uygulaması'nın daha önce pilot bölge olarak 19 ilde uygulandığını hatırlatarak 1 Ocak 2011 tarihinden itibaren Niğde dahil tüm Türkiye'de uygulanmaya başlanacağını söyledi.

Yeşilburç Barajına Bir Milyon TL:

Yeşilburç köyü yakınlarındaki Kaynardere üzerinde sulama amacıyla yapımına 1996 yılında başlanan ve "İz" ödenekler nedeniyle aradan geçen 15 yıl içinde hizmete sunulamayan Gebere II. Merhale (Yeşilburç) Barajına bir milyon TL ödenek sağlandı.

Niğde Güvenli İller Arasında:

CNBC-e Bussines Dergisinin hazırladığı "Yaşanabilir İller" araştırmasında Niğde 7. Sırada yer aldı. Şehirlerin suç oranlarının ve cezaevine giren hükümlü sayısının nüfusa oranlanarak yapılan araştırmada ilginç sonuçlar ortaya çıktı. Araştırmanın il 10 sırası şöyle; 1. Muş, 2. Şırnak, 3. Şanlıurfa, 4. Trabzon, 5. Hakkari, 6. Mardin, 7. Niğde, 8. Karaman, 9. Amasya, 10. Artvin (Bu sıralama sizi de şaşırtmış olmalı!)

Özalp Ailesinin Acı Günü:

Özalp Döviz ve kuyumculuk sahipleri Özdal ve Gürdal özalp'in babaları, Niğde Haber Gazetesi sahibi Murat Sezgin'in kayınbabası, eski kuyumculardan emekli Astsubay Süleyman Özalp vefat etti. Merhuma Allahtan rahmet ailesine sabır ve başsağlığı diliyoruz.

Bor'da İcralık 62 Otomobil:

Niğde'nin Bor ilçesinde yediemin deposunda icralık 62 otomobil, kamyon minibüs ve 250 motosiklet olduğu bildirildi.

Yeşilyurt Kilisesi Yağmalanıyor:

Araştırmacı gazeteci-yazar Ömer Fethi Gürer Niğde Altunhisar İlçesi Yeşilyurt kasabası vadi içinde yer alan Roma Kilisesinin kaçak kazılarla define avcılarınca talan edildiğini, rahibeler evinin fresklerinin sökülerek parçalandığını ve bu bölgenin geleceğine önemli bir darbe indirildiğini söyledi.

2010 Yılında Doğan ve Ölenler:

Niğde merkez ilçe nüfus işleri müdürlüğüne 2010 yılı içerisinde doğan 3.955 kişiye karşılık 1.120 kişinin nüfustan düşümü yapıldı. Yine 2010 yılında 1.652 çift evlenirken 310 çift ise çeyizli nedenlerle boşandı.

Mehmet Üstüntaş Vefat Etti:

Niğde merkez aşağı Kayabaşı mahallesi sakinlerinden, merhum Emin Üstüntaş'ın ağabeyi muhterem insan Mehmet Üstüntaş vefat etti. Merhuma Allah'tan rahmet kederli ailesine baş sağlığı dileriz.

Dr. Sedat Şanver Vefat Etti:

Niğde Devlet Hastanesinde 40 yıla yakın genel cerrahi uzmanı ve başhekim olarak Niğdelilere gece gündüz sağlık hizmeti veren muhterem insan Dr. Sedat Şanver'i kaybettik. Merhuma Allah'tan rahmet kederli ailesine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

Kızılca'da Yürekler Yandı:

Bor Karma Organize Sanayi yakınlarında Kızılcalı iki aracın çarpışması sonucu 6 kişi hayatını kaybetti.

Toplu Taşımaya Zam:

Niğde'De kent içi toplu taşıma araçlarında yolcu taşıma ücretleri 110 kuruştan 120 kuruşa öğrenci ücretleri de 75 kuruştan 85 kuruşa yükseltildi. Şehir içi dolmuşlara en son Mart 2010 tarihinde zam yapılmıştı.

Otoyol Hazirana Hazır:

Karayolları 6. Bölge Müdürlüğü Kemerhisar-Pozantı Otoyol projesinin 77 km'si trafiğe açıldığını, Kemerhisar-Niğde arasındaki 27 km'lik kesiminde Haziran 2011'de tamamlanacağını bildirdiler.

Anne ve Çocuğun Hazin Sonu:

Niğde'de İlhanlı Mahallesinde üst geçidin altındaki tren yolunun karşısına geçmek isteyen anne ve çocuğuna tren çarptı. Olayda anne ve 1,5 yaşındaki çocuğu hayatını kaybetti.

BAŞSAĞLIĞI

Emekli Tekel Müdürü Rasim Çopur'un eşi, emekli öğretmen A.Fikri Güner'in ablası Necla Yüksel, İlhami Çopur, Leyla Ünal ve Mualla Çopur'un sevgili anneleri Nadide Çopur 6 Mart 2011 Pazar günü Ankara'da hakkın rahmetine kavuşmuştur. Cenazesi Bor'daki aile kabristanına götürülüp defnedilmiştir. Merhuma Tanrı'dan rahmet, kederli ailesine baş sağlığı dileriz.

Başkent Niğde Vakfı Yönetim Kurulu

Kavakta nar biter (yetiştir) mi?

Halil
AYPULAT

Dayım rahmetli Osman Kabaksız ile ilgili çok kişinin bir çok eğlenceli anısı vardır. Kendisi hakkında bir kitap da yazıldı, diğer bazı kitaplarda da ilginç hikayeleri anlatıldı. Daima herkes tarafından **"şen insandı"** diye anılıyor. Burada oğlu Hüseyin ağabeyden dinlediğim ders niteliğindeki iki tavsiyeden başlayacağım:

** (Eğer devlet memuru iseniz amirinizle ilişkilerde bu hikayeyi örnek almalısınız derdi) Bir gün amirin seni çağırıp ta derse ki : **"kavakta nar biter değil mi?"** Birden gülüp "saçmalamayın efendim, olacak şey mi? "deme. Aksine "tabii ki efendim, narın en iyisi kavakta olur" diyebilirsiniz. Ancak bu öneri riyakar ol demek değildir. Bir süre geçtikten sonra yanına gidip **"efendim ben araştırdım, kavakta nar pek iyi olmazmış"** diyebilirsiniz. Birkaç hafta geçtikten sonra ise amirinin yanına gidip demelisin ki: "Ben köyleri gezdim, ziraatçılarla görüştüm, iyice araştırdım, sonuç: Kavakta kesinlikle nar yetişmezmiş!"

** Soğuk bir kış günü, 70'li yıllar. Viski'nin kaçak olarak pek az geldiği Niğde'de bir haber duyuluyor; "Bor'daki falanca büfeye viski gelmiş"

Bunun üzerine babam ve arkadaşı oraya gidip birer şişe almaya karar verdiler. Sürücü belgem pek yeniydi ve gezmeye bahane aradığımdan onları ben götürüp getirmeyi önerdim. Arabaya bindik, ortalık kar-buz. Yavaş sürerek Bor'a söz konusu büfenin önüne vardık. Arkadaşı babama "sen inme ağabey ben alıp geleyim" dedi. Para verildi. Söylemeye gerek var mı bilmem, o zamana göre oldukça büyük para idi. Biz babamla arabada bekliyoruz... Bey iki şişeyi kalın paltosunun koltuk altlarına sıkıştırmış olarak bize doğru geliyor...

Arabaya birkaç adım kala ayağı kaydı, sendeledi, düşmemek için yalpalarken şişenin biri kaydı, şangır.. yere çarpmasıyla buzun üzerinde parçalandı! Biz babamla şaşırılmış bakakaldık. Babam arabanın camını açıp, **"geçmiş olsun"** derken... bey "ağabey seninki kırıldı yaavv" demez mi? Hala ailemizde yumurta pişirildiğinde eğer biri patlamışsa oğlum "baba seninki patlamış!" der.

Dedesinin bu hikayesinin fıkra gibi anlatıldığını bildiğimden ben de "o nerden benimki oluyormuş" demem, sadece hep birlikte güleriz.

**Dayım şaka yapmayı severdi: 1977 yılında ben Niğde Lisesinde okuyor ve dayımlarda yani "Aslanlı Ev"de kalıyorum. Pazar sabahı idi, kahvaltıdan sonra yatak odasındaki gardolapın kapakları bozuk imiş, dayımla onu düzeltmeye karar verdik, takım sandığını alıp odaya geçtik. Saadet yengem mutfakta idi. Bir süre çalıştık ve dolabın kapakları muntazam açılır kapanır hale geldi. Bir iş başarıyla tamamlandığı zamanlarda hep yaptığı gibi dayım yüksek sesle "Sen nerenin ustasisın, Halep'ten mi geldin?" diyerek bana iltifat ediyordu.

Bu sırada yengem sesi iyi alamamış; "Ne oldu Osman, niye bağıryorsun?" diye seslendi. Dayım da her zamanki muzipliğiyle "Halil'i cereyan çarptı,yetiş!" dedi.

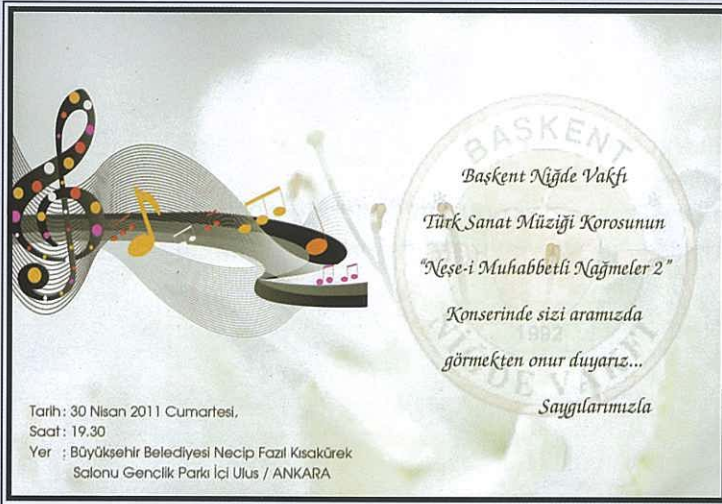
Birden yengemin sesi kesildi, koşup yanına gittiğimizde bayılmıştı,kanepeye yatırdık.Kendine geldiğinde "emanet çocuk ben naparım" diye hala titriyordu.

**Ankara'da Balgat İşçi Blokları'ndan (Yüzüncü Yıl) bir daire almıştık. 70li yıllar. Osman dayım ve Saadet yengem bizi ziyarete gelmişlerdi. Kapıyı

açtığımda daha ayakkabısını çıkarmadan hemen bir kalem istedi, cebinden ünlü cıvatalı defterini çıkardı ve bir şeyler yazdı. Sorduğumda "oto-büste gelirken güzel bir türkü dinledim, onu kaydettim, unuturum değilse" dedi. Sohbetle geçen gecenin sabahında kahvaltıdan sonra Ulus Anafartalar Çarşısına gitmek istedi, orada "bana bir avizeci bul" dedi. Dolaştık. Bir tane çok gösterişli bir avize satın aldı. Kutuyu ben taşıyorum, Kızılay'a geldik, Bulvardan karşıya geçeceğiz, kendisi önde idi, döndü ve bana dedi ki: "Araba falan çarparsa sakın o kutuya bir şey olmasın, atma, kırılmasın ha...!"

"Benden de kıymetliymiş, bu avizeyi nereye aldın dayı?" soruma cevap vermedi. Akşam evimizde kutuyu açtı, avizeyi bizim yeni salonumuza astık. "Her şeyler tamam, ben bunu noksan görmüştüm, hatıramız olsun" dedi. İnsanları mutlu etmeyi çok iyi bilirdi. Sevgili Osman dayıcığım; Seni çok arıyorum ve hep anıyorum.

Çocuklarıma da seninle olan anılarımı anlatıyorum, Allah gani rahmet eylesin, mekanın cennet olsun.

BASKENT
Başkent Niğde Vakfı
Türk Sanat Müziği Korosunun
"Neşe-i Muhabbetli Nağmeler 2"
Konserinde sizi aramızda
görmekten onur duyuyoruz...
Saygılarımızla

Tarih: 30 Nisan 2011 Cumartesi,
Saat: 19.30
Yer : Büyükşehir Belediyesi Necip Fazıl Kısakürek
Salonu Gençlik Parkı İçi Ulus / ANKARA

DAVETLİSİNİZ

Başkent Niğde
Vakfı Türk Sanat
Müziği Korusu'ndan
'Neşe-i Muhabbetli
Nağmeler 2"
konseri...

30 Nisan 2011 CUMARTESİ
SAAT 19.30'da

Ankara Büyükşehir Belediyesi Necip Fazıl
Kısakürek Salonu Gençlik Parkı İçi ULUS

Neşe-i Muhabbetli Nağmeler 2 Konserinin
Doveyilerinin başlatıcısı ve katkılarından dolayı:

ÖZYURT
Neşe-i Muhabbetli Nağmeler 2 Konserine
yapmış olduğu katkılarından dolayı:

BASKENT NİĞDE VAKFI
Başkent Niğde Vakfı
Türk Sanat Müziği Korusu

Neşe-i Muhabbetli Nağmeler 2 Konserimizde
verecekleri yiyecek ve içecek İrretan'dan dolayı:

ADA'M CAFE
Patlı Çift. Sui-32 Keçiören/Ankara (Beğlenen Belediyesi Karşısı)
Tosokkur Edersiz...

Başkent Niğde Vakfı
G.M.K. Belvazi 55/1 Mahallesi/ANKARA • Tel : 0.312.231 79 91

"Neşe-i Muhabbetli Nağmeler"
Konseri 2
Şef: Yavuz Ahmet DEMİRDEN
Sunucu : Ülgen ÖZALP

DAVETLİSİNİZ

■ Derleyen: Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR

Yüzlerce makalesi, eleştiri yazıları ve yayınlanmış eserleri ile yakından tanıdığım değerli Araştırmacı–Yazar İdris Yavuz ve kıymetli kızları Türkolog Esra Yavuz **“Orta Asya’dan ULUKIŞLA Yaylaklarına”** adlı akademik ve bilisel bir çalışma ortaya koymuşlar.

Bu kıymetli eser, yoğun bir gayretin ve emeğin sonucu olarak başta Ulukışlalılara olmak üzere Niğde ve Türk Tarihi ile Kültürüne armağan edilmiştir.

1944 yılında Niğde’nin Ulukışla İlçesi Güney köyünde doğan İdris Yavuz İlkokulu köyünde, ortaokulu Adana’da, liseyi Maraş’ta tamamladı. Ege Üniversitesi İlahiyat Fakültesini 1974 yılında bitirdi. 1979’da İskenderun’dan Deniz Piyade Teğmen olarak terhis olduktan sonra çeşitli illerde öğretmenlik yaptı. Ulukışla ilçe Milli Eğitim Şube Müdürlüğü ve Niğde İl Milli Eğitim Şube Müdürlüğü görevlerini yaptıktan sonra 1997 yılında emekli oldu. Yerel basında **“Yavuzca”** adı altında makale ve eleştiri yazıları yayınlandı. İdris Yavuz’un **“Hikmet Hazinesi”**, **“Baba Öğütleri”** ve Esra Yavuz ile birlikte **“Milli Mücadele de Çanakkale’nin Esrarı ve Nusrat Mayın Gemisi”** adlı yayınlanmış üç ayrı eseri daha vardır.

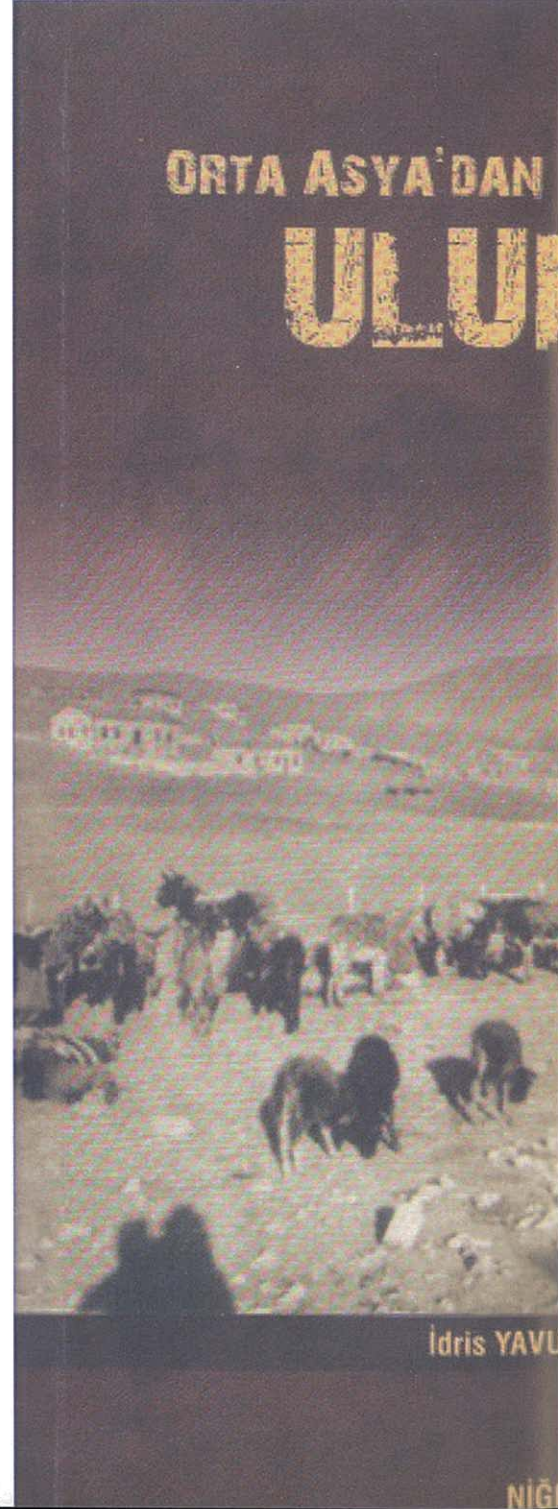
1983 yılında Adana’nın Kozan İlçesinde doğan Esra Yavuz ilk, orta ve liseyi Niğde’de okudu. Muğla Üniversitesi Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatı bölümünden 2006 yılında başarıyla mezun oldu. Niğde Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde Yüksek Lisansını 2009’da tamamladı. Kardeş Kalemler Dergisi’nin Yazı kurulu üyesidir ve bu dergide Özbekçe çevirileri yayınlanmaktadır. İdris Yavuz ile birlikte **“Milli Mücadelede Çanakkale’nin Esrarı ve Nusrat Mayın Gemisi”** adlı yayınlanmış eseri vardır.

“Orta Asya’dan ULUKIŞLA Yaylaklarına” adlı eserlerinde İdris ve Esra YAVUZ diyorlar ki;

“Ulukışla ilçemizin tarihini, ekonomik ve sosyal yapısı incelediğimizde buranın işlenmemiş ve cevher ya da esrarlı bir **“Saklı kent”** olduğunu görmemiz mümkündür.

Ulukışla tarih boyunca birçok medeniyete ev sahipliği yapmıştır. Özellikle Hititler, Romalılar, Selçuklu ve Osmanlı İmparatorluğu dönemlerinde askeri üs olarak kullanılmıştır. Çok eski zamanlardan beri stratejik açıdan paylaşılacağı için kralların savaşlarına neden olmuştur. Bu bölgede bulunan Lu’lu’a Kalesi Roma dönemine aittir. Başmakçı köyü o dönemlerde başkent olarak yerini almıştır. Kral Faustinaopolis’in hanımı buraya defnedilmiştir. Bu nedenle Ulukışla’nın ilk ismi Faustinaopolis olarak kayıtlara geçmiş, daha sonra da Ulukışla, Hamidiye ve Ulukışla olarak son şeklini almıştır.

Orta Asya’dan ULUKIŞLA Yaylaklarına adlı dev eserde; Milli Mücadele’de Ulukışla Merkez, kasaba ve köylerinden, gönüllü olarak Mustafa Kemal Paşa’nın direktifleriyle Kuvayı Milliye Teşkilatına katılıp, Gülek Boğazı, Pozanti- Çiftehan civarında, Torosların eteğinde siper alıp Çoban ateşlerini yakan, Fransız ordusunun Anadolu’ya geçmesini engelleyen Ulukışlalı Macahitlerin, o günlere ait resmi belgelerine de geniş yer verilmiş.

“ORTA ASYA'DAN ULUKIŞLA YAYLAKLARINA”

Altaylardan Anadolu'ya göç eden Oğuz Türkmenleri Toros dağlarının yaylaklarında hayvancılıkla uğraşmışlar, kışları Çukurova'ya geçmişlerdir. Sultan III. Selim ve Sultan Mahmut zamanında bu Türkmenler çadır kurdukları yerlerde zorunlu ikamete tabi tutulmuşlardır. Ulukışla, kasaba ve köylerinin yerleşik düzene geçmesi bu döneme raslamaktadır. Kitabın önemli bir kısmı, Ulukışla'nın öz evladı Sadrazam Öküz Mehmet Paşa'ya ve onun bıraktığı Kervansaray'a ayrılmış. Eserde; Anadolu'nun da genel karakterini yansıtan Orta Asya gelenek görenek ve edebi ürünlerinin o günlerden bugüne devam ettiği, Ulukışla'da daha el değmemiş, gün yüzüne çıkarılmamış, araştırılması gereken birçok tarihi değerlerin olduğu saptanmıştır.

Orta Asya'dan ULUKIŞLA Yaylaklarına adlı dev eserde; Milli Mücadele'de Ulukışla Merkez, kasaba ve köylerinden, gönlü olarak Mustafa Kemal Paşa'nın direktifleriyle Kuvayı Milliye Teşkilatına katılıp, Gülek Boğazı, Pozantı- Çiftelhan civarında, Torosların eteğinde siper alıp Çoban ateşlerini yakan, Fransız ordusunun Anadolu'ya geçmesini engelleyen Ulukışlalı Macahitlerin, o günlere ait resmi belgelerine de geniş yer verilmiş.

Ulukışla'yı he yönü ile anlatan beş yüz sayfalık bu hacimli eser iki yüz kaynakça taranarak hazırlanmıştır. Tarihi ve kültürel zenginlikleri merkez kasaba ve köylerdeki gelenek, örf ve adetler Çanakkale'de şehit düşen Ulukışlalılar, termal tesisler doğal yapısı ile dünyada bir örneği olmayan Toros kurbağası (Rana holtzi), Ur kekligi, endemik çiçekleriyle Ulukışla her yönüyle fotoğraflarıyla birlikte bu kitapta yer almıştır. Bu çalışmayı bize sunan sevgideğer ve saygıdeğer idris Yavuz ve Esra Yavuz'a sonsuz şükranlarımızla birlikte teşekkür ediyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Bilgi:

Basım yeri ve adresi:

Form Ofset Niğde

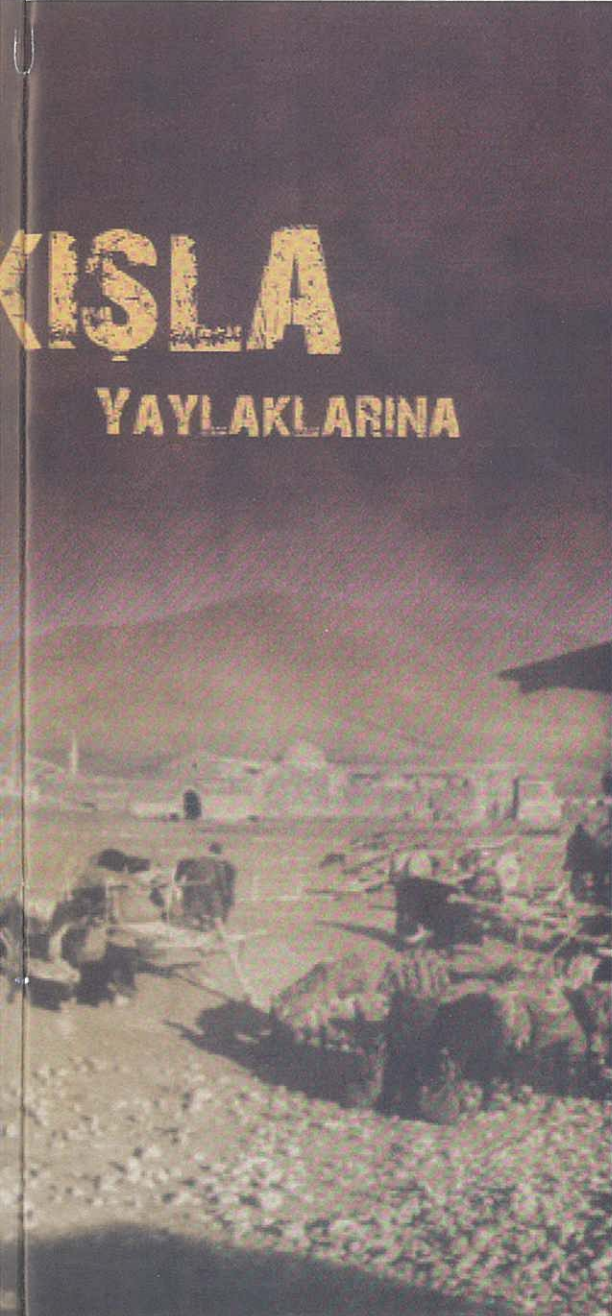
Tel: 0388-2335200

E-mail: formgundem@hotmail.com

İsteme ve yazışma adresi:

Selçuk Mah. Girnek Sok. Başak Ap. No: 7/3 Niğde

GSM: 0535-2405882 Niğde 2010

Esra YAVUZ

Bazı araştırmalar ve 'ikili dil' meselesi...

'NİĞDE SERHAT VİLAYETİ OLUYOR!..'

Bir arkadaşım bana bir harita gösterdi, internette bulmuş; diyor ki; "**bak Niğde serhat vilayeti oluyor!**"

Yani Edirne vilayeti gibi sınırdadır! Şaşırdım, dikkatle inceledim anlatmak istediğini gördüm; Doğu, Güneydoğu ve Güneyden tam 17 vilayeti içine alan bir harita idi bu, Mersin ve Adana da dahil edilmiş Niğde dahil edilmemişti. Böylece Niğde'den Adana'ya geçtiğinizde "Kürdistan'a girmiş olacaksınız! Arkadaşım: "**sanırım sizin memlekette yeteri kadar Kürt yurttaşımız yok ki dahil etmemişler**" dedi. Birlikte bir fikir jimnastiğine başladık, acaba Kürt kökenli yurttaşlarımızın sayısı, tahsili, gelir düzeyi, böylesi konularda nasıl düşündüğü araştırılmış mı idi? Sonunda bazı bilgilere ulaştık. Bu yazıda sizlerle paylaşmak istiyorum;

BAĞIMSIZLIK İSTEYENLERİN ORANI SADECE % 9,9

Emekli Büyükelçi İlder Türkmen, Yargıtay Onursal Başkanı Sami Selçuk ile bir çok emekli bakan ve generallerin bulunduğu BİLGESAM'ın "**Kürtler ve Zazalar Ne düşünüyor? Ortak değer ve sembollere bakış**" araştırması ilginç sonuçlar ortaya koyuyordu:

Araştırmaya göre bağımsızlık isteyen Kürt vatandaşlarının oranı sadece % 9,9. "**Türk Bayrağı benim de bayrağım**" diyen Kürtlerin oranı da % 86 çıktı.

Araştırma; Doğu ve Güneydoğudaki 17 il ile İstanbul ve Mersin'de göçle oluşan mahallelerdeki 8.607 kişi ile gerçekleştirilmiş. Sorular 10 ana başlık altında toplanmış.

Kürtler ve Zazalar'a yöneltilen sorular ve bunlara verilen '**EVET**' cevaplarının oranları şöyle:

Hazırlayan:
NİHAT OSMANOĞLU
Endüstri Mühendisi

Araştırmaya göre bağımsızlık isteyen Kürt vatandaşlarının oranı sadece % 9,9. "Türk Bayrağı benim de bayrağım" diyen Kürtlerin oranı da % 86.

Soru	Kürtler %	Zazalar %
Türk Bayrağı Hepimizin	86,7	90,4
İstiklal Marşı Hepimizin	85	89,7
T.S.K. bizim ordumuz	81	84,9
Türk Tarihi bizim	76,9	84,6
Her yer benim memleketimdir	84,8	91,1
Ortak geleceğimiz var	83,9	85,5
Türkçe konuşmak bizim için sorun değil.	86,4	93,6
T.C. vatandaşlığından gurur duyuyorum.	80,4	82,8
Federasyon kalıcı çözüm sağlar mı?	7,3	5,9
Bağımsızlık Kürt sorunu için bir çözüm müdür?	9,9	7,8

Kürtler %

Zazalar %

86,7

90,4

85

89,7

81

84,9

76,9

84,6

84,8

91,1

83,9

85,5

86,4

93,6

80,4

82,8

7,3

5,9

9,9

7,8

Bu ve benzer araştırmalar genellikle bizim bu vatani böldürmeyeceğimiz sonucuna varıyor.

(Bu cümledeki "biz"i açıklamalıyım:

BİZ= Nüfusunun % 97'sinin aidiyet bağı olan; Türk'üyle, Kürt'üyle, Arap'ıyla bütünlük teşkil eden "Türk Milleti"yiz.)

Bu ve benzer araştırmalar genellikle bizim bu vatani böldürmeyeceğimiz sonucuna varıyor.

(Bu cümledeki "biz"i açıklamalıyım: **BİZ = Nüfusunun %97'sinin aidiyet bağı olan; Türk'üyle, Kürt'üyle, Arap'ıyla bütünlük teşkil eden "Türk Milleti"yiz.**)

Anayasamızı hatırlayalım: Türkiye Devleti ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür, dili Türkçe'dir. (acaba 2012de yeni yapılacak Anayasamızda "**dili Türkçe'dir**" yerine "**resmi dili Türkçe'dir**" mi denilecektir?)

Bence Niğdelilerin de -Orta Anadolu'nun pek çok insanı gibi- "**Türk Milleti**" "**Türk Devleti**" derken kullandığı "Türk" sıfatı, etnik bir vasıflandırmayı değil daha üst kimlik ile "vatandaşlık" sınırlarını ifade eder. (Aksini düşünmek yanlış olur, unutmayalım ki Cumhuriyetimizin ilk yıllarında pek çok "**Türkçe konuşan Hıristiyan**" veya "**Rumca konuşan Müslüman**" hem şehrimiz aileler vardı. Mübadele (değişim) anlaşması sonucu göç ettiler.)

Başa dönersek; Türkiye'de etnik bir "**Kürt sorunu**" ve "**kimlik arayışı**" yoktur. Yurttaşlarımızın tamamı binlerce yıldır bu topraklarda aynı uygarlığın aynı

kültürün mensubu olarak yaşıyorlar. Irkçı-bölücü düşüncede olanların sayısı birkaç bini geçmemektedir. Çeşitli nedenlerle bunlara sempati duyanları da kat-sanız oran yine de % 3-4'ü geçmez.

(Kürtçe bilmeyen hemşerimiz-rahmetli Gafur Hoca'nın oğlu- milletvekilimizin kulakları çınlasın)

Bu tür düşünenler önceleri Kürtler için sosyal ve Kültürel taleplerde bulunmuşlardır, bu talepler haklıdır, masumanedir, katılırim.

Nitekim TV'lerde Kürtçe Türkü söylenmesi , bu dilde yayınlar yapılması ile kıyamet kopmamıştır.

Ancak ; Doç. Murat Somer'in (Koç Üniversitesi ve Princeton Üniversitesi) "**Kürt Meselesini yorumlamak**" isimli analizinden şu tespitini dikkatinize sunarım:

"Türkiye, siyasal anlamda yani egemenlik anlamında tek ulusun, tek milletin egemenliğine dayalı bir devlet olarak kurulmuştur. Dolayısıyla bazı Kürt milliyetçilerinin siyasal anlamda farklı millet olma iddiaları potansiyel olarak devletin en temel ilkelerinden birine meydan okumaktadır. Bu çözülmesi çok zor anayasal ve siyasal bir sorun yaratabilir."

ANADİLDE EĞİTİM VE 'İKİLİ DİL' MESELESİ...

Talepler giderek ağırlaşmakta ve devletimizin üniter yapısını zedelemektedir." **Anadilde Eğitim**" ve "**İkili Dil**" bunlardandır. Herkes anadilini serbestçe kullanabilir ama devletin yönetimi ve eğitimde Türkçe kullanılır. Mahkemedeki Kürtçe savunma talebi ve ısrarı konusunda yabancı gazetecilerin yönelttiği soruya Cumhurbaşkanımız güzel bir yanıt verdi: "**başka dil bilmiyorsa olabilir!..**"

Öte yandan bazı Milletvekillerimizin Mecliste Kürtçe konuşma ısrarını anlayamadık; Alman Parlamentosuna seçilmiş 8-10 kadar Türk üye var.A.B. üyesi bu özgürlük ülkesinin Meclisinde Türkçe konuşmayı deneşinler bakalım! Olacak iş midir? Üstelik kimse kusura bakmasın Niğde köylülerinin güzel bir ölçüsü vardır, öyle soralım ; Bunun "mala-davara bi faydası var mıdır?"

KENDİ ANA DİLLERİNDE KONUŞABİLİRLER

Bir milleti bir arada tutan esas unsur kullanılan "**ortak dil**"dir. Milletin yaşadığı coğrafyada yani '**vatan**' topraklarında ana dilleri farklı olan insanlar yaşıyor olabilir ve kendi ana dillerinde konuşabilirler. Ancak bu durum müşterek resmi dilin önemini ve rolünü değiştirmez. Prof. Orhan Türkdoğan'ın 'Etnik Sosyoloji' kitabındaki şu tespitlere katılır mısınız?:

{'**Milli Kimlik**' ve '**Milli Kültür**' milletleri ayakta tutan gerçeklerdir. 'Kültürel Kimlik' bir azınlık grubun kendilerine has sosyal adetlerini yansıtmaları anlamına gelmekte, '**Milli Kimlik**' ise tarihi tekamül içinde 'Milli Kültür' unsurlarının şekillendirdiği bir kimlik tipi olmaktadır. '**Milli Kültür**' bir millete has değerlerin yoğunluğu kültür olarak tanımlanabilirken, bu değerlendirmede yer alan 'millet' kavramının saf bir ırkı değil milli bir entegrasyonu ifade ettiği görülmektedir.} Peki kimler kaç kişidir ülkemizde?

KÜRT NÜFUSUNUN YÜZDE 18'İ İSTANBUL'DA YAŞIYOR

Sözün burasında bir başka araştırmanın sonuçlarından kısaca söz etmek isterim. KONDA'nın "**Kürt Meselesi, Algı ve Beklentiler**" araştırması (2010) Tablolara boğulmadan özet bilgi vereyim: 18 yaş üstündeki nüfusumuzun % 77'si Türk, % 14'ü Kürt ve Zaza, diğer etnik kökenler de % 9.

Ülkemizdeki Kürt nüfusun % 18'i İstanbul'da yaşıyor, bu nüfus İstanbul toplamının %15i. Eğitim; Hiç eğitimi olmayanlar Türklere % 6, Kürtlerde %26. Sosyal Güvenlik: Dört Türkün üçü SGK ya bağlıyken ancak beş Kürtün ikisi bu kuruma bağlı. Yeşil kart sahipliği Türklere % 7, Kürtlerde yaklaşık % 37. Kürtler, hanede yaşayan kişi sayısı olarak yüksek, hane geliri bakımından düşük grupta yer alıyorlar. Kürtlerin %17'si, Türklerin ise %1'i çatışmacı ortamda yaşadığı yeri terk etmek zorunda kaldığını söylemekte. Ekonomik durum olarak yazımın başında söz ettiğim iller maalesef geri durumdalar.

FEDERATİF DEVLETLER BİLE İKİ DİLE İZİN VERMİYOR

Şimdi bu nüfusun "ikili dil" meselesine dönelim: "Resmi Dil" terimi günlük hayatta kullanılan ve yönetim tarafından vatandaşları ile resmi iletişim aracı kabul edilen dili ifade eder. Anayasamızın 3. ve 42.maddelerinde vurgulandığı gibi resmi dil Türkçe'dir. Türkçe aynı zamanda '**eğitim dili**'dir. Bu durumda -gerçekten Türkçe bilmeyenlere sağlanacak istisnai hizmetler ayrı tutulmak üzere- mahkemelerde, belediyelerde ve tüm kamu kurumlarında Türkçe'den başka dil kullanılması mümkün değildir. (meraklısına not: dayatma sonucu açılan Kürtçe kursları talep yetersizliği nedeniyle kapanmıştır. Eskiden el altından satılan Kürtçe kasetler de aynı nedenle artık yapılmamaktadır.)

Federatif devletler bile iki dile izin vermemişlerdir. ABD de iki dillilik yoktur. Çok dillilik konusunda Belçika örnektir, bölünmek üzeredir. Bütün bu gerçeklerin ışığında "**ikili dil**" uygulaması mümkün değildir. Ülkemizin bölünmez bütünlüğü ilkesine aykırıdır.

**Bazı araştırmalar ve
'ikili dil' meselesi...**

Hayata dair....

- 1- Kişinin öğrenme arzusu, ihtiyaç duyduğu bilginin kendisine sağlayacağı faydanın şiddet derecesi ile orantılıdır. (Remzi Şahin)
- 2- Bilginin çokluğundan ziyade kalitesi önemlidir. (Uygulanabilirliği)
- 3- Binlerce kilometrelik yol bir adımla başlar. (Robin Sharma)
- 4- Dağın zirvesini zıplayarak çıkamazsınız dağın zirvesine birbirini izleyen adımlarla çıkarsınız. Hedefinize adım adım ulaşırsınız. (Robin Sharma)
- 5- Ticareti öğrenmenin en iyi yolu sınama yanılma yöntemidir.
- 6- Kriz dönemlerinde yapılacak en iyi iş elde kalan limonlardan limonata yapmaktır.
- 7- Almış olduğunuz her fazla mal işletmenizde satış baskısı oluşturur. Kârınızdan fedakarlık etmek zorunda kalırsınız ya da borcunu ödemek için finans (faizli para) bulmak zorunda kalırsınız.
- 8- İktisadi faaliyetin en büyük düşmanı iç ve dış Pazar durgunluğu ile aynı zamana denk gelen finansal problemlerdir. (Yani kaliteli borçlanmama) ikisi bir arada denk geldiğinde öldürücü darbe alabilirsiniz. Bu kural ulus devletler için de geçerlidir. (Remzi Şahin)
- 9- Disiplinin bedeli pişmanlığın acısından her zaman daha düşüktür. (Nido Pubein)
- 10- Yaşamın amacının ne olduğu sorulduğunda "Kendinden yüce bir amaç bulmak ve hayatını buna adanmak. (Şimon Peres)
- 11- Büyük bir neden uğruna fedakarlık yapmaya arzulu olduğunda asla yalnız kalmazsın. (Coretta Scott King)
- 12- Her şeyi yapmaya çalışan kişi hiçbir şey başaramaz. (Konfüçyüs)
- 13- İki tavşan kovalayan kişi hiçbirine yakalayamaz.
- 14- Çoğu insan vizyonlarının sınırlarını dünyanın sınırları sanıyor. Çok azı bunun dışında kalır. Siz onlara katılın. (Filozof Arthur Schopenhauer)
- 15- Uçurumun kenarında atın yularını çeksen de yararı yok. (Çin atasözü)
- 16- Beleş peynir fare kapanında olur. (Türk

- 17- Kazanç büyüdükçe risk de büyür. (Çin atasözü)
- 18- Birinci kural kaybetmemek. İkinci kural birinci kuralı unutmamaktır. (Warren Buffet ABD'li işadamı)
- 19- Dünyada en verimli insan, kendine çalışan insandır. (Üzeyir Garip Sanayici)
- 20- Küresel finansal kriz hakkında bildiğimiz şey pek fazla bir şey bilmediğimizdi. (Paula Samuelson. ABD'li Nobel ödüllü iktisatçı)
- 21- Kapitalizm insanları yok eden ama binalara zarar vermeyen yeni bir silah icat etti; Borsa. (Say Leno Stand Up komedyen ABD)
- 22- Borsa Kaos teorisi bize Meksika'da bir kelebeğin kanatlarını çırpmasının, Havai'de ölümcül dalgalara neden olabileceğini anımsatmaktadır. (Paula Samuelson)
- 23- Risk, yatırımcıları geceleri uykusuz bırakan şeydir.
- 24- Ölçümün başladığı yerde bilim de başlar. (Peter. L)
- 25- Krizden çıkmak "Bir kayayı iterek tepeye çıkarmaya çalışmaktan da beterd. (Peter L)
- 26- Üretim yapısını tüketicinin tercihine göre yönlendiremeyen yatırım kötü yatırımdır. (Hayek İktisatçı Avusturya)
- 27- Rekabet aynı zamanda piyasanın daha verimli olmasını sağlar. (Dr. Özden Kılıçay)
- 28- Bir ülke gerekli malzemeyi yüksek fiyatla almak zorunda kaldığında tükenmiş malzemelerini uzun mesafelere taşımak zorunda kaldığında fakirleşmiştir. (Sun-tzu Savaş Sanatı)
- 29- Bir emtia (mal) hakkında alıcı ile satıcının bilgilerinin denk olması lazım, yoksa adil bir ticaret olmaz. Emtia hakkında bilgisi çok olan kazançlı çıkacaktır.
- 30- Kibrin ve gösterişin sınırı olmaz. (Adam Smith)
- 31- Sermaye artışının asıl sebebi çalışkanlık değil tutumluluktur. (Adam Smith)

Remzi
ŞAHİN

**Başkent
Niğde Vakfı
Kadınlar
Komisyonu
etkinliği...**

5 Mart'ta Dikmen Polisevi'nde gerçekleştirilen etkinlikte Niğdeli Hanımlar, bol bol sohbet edip eğlenme imkanı buldu.

Niğdeli Hanımların

Kadınlar Günü coşkusu

Dünya Kadınlar gününü biz Niğdeli hanımlar biraz daha erken kutladık. 8 Mart hafta içi bir güne denk geldiği için çalışan hanımlarımızı da düşünerek 5 Mart'ta Dikmen Polisevi'nde etkinliğimizi gerçekleştirdik.

Açılış konuşmasını Kadınlar Komisyonu adına Şeyda Doğancıoğlu hanım gerçekleştirdi. Hanımların birbirlerine destek olması gerektiği ve kadının önemine dair kısa bir konuşma sundu.

Konuşmanın ardından müzik eşliğinde yemekler yenildi.

Çankaya Belediyesi Kültür Hizmetleri bölümünün katkılarıyla hem gözlere hem gönüllere hitap eden folklor ekibi sahne aldı.

Ardından Niğdeli olmamasına rağmen o gün bizler arasında olan ve başışta bulunan Gülseren Er hanımefendiye Onur Kurulu Üyelerimizden Leman Günalp tarafından teşekkür belgesi sunuldu. Bol sohbet, bol eğlencenin ardından yine hatıralarda yer edecek bir gün yaşandı.

1957 yılından 2010 yılına uzanan yaşam yolculuğum...

Ceyhan
DEMİR

12 Haziran 2010 tarihinde Ankara'da NIĞDE BAŞKENT VAKFI'na uğramıştım. Yanımda emekli Vali yardımcısı hemşerimiz Sayın Nurdoğan Kaya'da vardı. Vakıf Başkanı Sayın Musa Balaban Bey ve diğer hemşerilerimizce çok sıcak karşılandık. 25.Ekim.1963 tarihinde öğrenci iken kuruluşunu yaptığım Ulukışla Yardım-laşma Derneği'nin de aynı çatı altında barındığını görmekten çok mutlu oldum. Dernek Başkanımız Sayın Halil ERKMAN, eski Başkanımız Sayın Kemal Erdağ ve diğer Ulukışla'lı yöneticiler de bize katıldılar. Çok yararlı, duygu

dolu saatler geçirdim. Tüm öğrenim yaşantım film şeridi gibi gözümün önüne geldi. Niğde türkülerini içeren C.D.den ve Niğde yapımı köfterden edinmek beni ayrıca çok mutlu etti, duygularıma nostalji kattı. Bu güzelliği yaşatan herkese bu fırsatla teşekkürlerimi, en içten sevgi ve saygılarımı yineliyorum. O yıllarda Ulukışla'da lise olmadığından, 1957 yılında daha çocuk yaşta Otoray Treni ile tek başıma Niğde'ye geldim. Niğde Lisesi yatılı pansiyonunda öğrenimimi sürdürürken, kim ortaya atmış ise taş bina yıkılabilir söylentileri çıktığı için (bina halen sağlam olarak duruyor)

yöneticiler korktular ve bizleri diğer illerin pansiyonlu liselerine dağıttılar. Bana Antalya pansiyonlu Lisesi çıkmıştı. Ancak Lise Müdürümüz Sayın Mehmet Türkençe Bey Niğde Lisesinden ayrılmamı uygun görmediği için dört arkadaş bir göz ev tutarak lise öğrenimimi Niğde'de tamamladım. Çok değerli öğretmenlerimizi buradan saygıyla anıyorum. Bizlerde çok büyük emekleri bulunmaktadır. Ancak Niğde'ye son gidişimde bu güzel taş bina- nın bahçesine yapılan ek betonarme binaların hiçbir mimari estetik ve geçmişe saygıyla bağdaşmadığını üzüntüyle gördüm.

O yıllarda Ulukışla'da lise olmadığından, 1957 yılında daha çocuk yaşta Otoray Treni ile tek başıma Niğde'ye geldim. Niğde Lisesi yatılı pansiyonunda öğrenimimi sürdürürken, kim ortaya atmış ise taş bina yıkılabilir söylentileri çıktığı için (bina halen sağlam olarak duruyor) yöneticiler korktular ve bizleri diğer illerin pansiyonlu liselerine dağıttılar. Bana Antalya pansiyonlu lisesi çıkmıştı.

20 yıla yakın yurdun her bölgesinde mülki amir olarak çalıştım. 26 yıldır da İzmir'de serbest avukatlık yapıyorum. 1982-1984 yılları arasında İzmir'de Vali Yardımcısı ve Büyükşehir Belediye Başkanlığı yaptığım sırada; İzmir Ticaret Odası Başkanı Sayın Şefik Soyer, Ege Ordusu Kurmay Başkanı Korgeneral Sayın Arif Eryılmaz, İzmir'in en büyük özel sektör kuruluşu Yaşar Holding'in Ceosu Ali Naili Kubalı'da Niğdeliydi. Yani İzmir'i Niğdeliler yönetiyorduk. Yaklaşık 100.000 Niğdeli de İzmir'de yaşıyordu.

Üniversite öğrenimimi Ankara Kurtuluş'ta Kıbrıs Caddesi'ndeki Niğde öğrenci yurdunda 4 yıl kalarak tamamladım. Bu yurt ileri görüşlü Niğdeliler'in yerel çabaları ve özverileriyle yapılmış.

O yıllarda Vehbi Koç öğrenci yurdundan sonra Ankara'nın en iyi yurduydü. Niğde'den Ankara'ya gelen öğrencilerin tek umudu ve sığınağı bu sevgili yurdumuzdu. Başka illerden gelen öğrenciler Niğde'nin yurdu olduğu için bize imrenirler, yurdumuzda kalmanın yollarını ararlardı. Bunlardan bazıları bu yurttan kalma şansını yakalayıp öğrenim yapabildiler. Bu yurt olmasaydı kim bilir yaşamım nasıl olurdu? Belki de yüksek öğrenim yapamazdım! Ulukışla ortaokulu da ileri görüşlü bir orman mühendisinin öncülüğü ile ve hemşerilerimizin katkısıyla yapılmış. Bu okulun İlk Müdürü Sayın Talat Karacasu'yu 1999 depreminde Yalova'da kaybetmenin acısını daha içimde taşıyorum. Ben bu günlerimi her

zaman anımsıyor, ruhumun en derinliklerinden şükran duyuyor, emeği geçen bu yüce insanları saygı ve minnetle anıyorum. Bu yaşa kadar yaşadığım güzelliklerde ve mutluluklarda onların büyük payı olduğunu biliyorum ve hep bileceğim. Eskilerin deyimiyle bu olanaklar sayesinde bir baltaya sap olabildim. Ulukışla'da doğmaktan, Niğdeli olmaktan hep onur duydum. 20 yıla yakın yurdun her bölgesinde mülki amir olarak çalıştım. 26 yıldır da İzmir'de serbest avukatlık yapıyorum. 1982-1984 yılları arasında İzmir'de Vali Yardımcısı ve Büyükşehir Belediye Başkanlığı yaptığım sırada; İzmir Ticaret Odası Başkanı Sayın Şefik Soyer, Ege Ordusu Kurmay Başkanı Korgeneral Sayın Arif Eryılmaz, İzmir'in en büyük özel sektör kuruluşu Yaşar Holding'in Ceosu Ali Naili Kubalı'da Niğdeliydi. Yani İzmir'i Niğdeliler yönetiyorduk. Yaklaşık 100.000 Niğdeli de İzmir'de yaşıyordu. 1985-1987 yılları arasında Niğdeliler

Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanlığını yaptığım sırada İzmir'deki hemşerilerimle daha yakın ilişkilerim oldu. Hepsi çok değerli insanlar ve pek çoğu gurbette tırnaklarıyla eşeleyerek yaşama tutunma çabası içindeler. Ne yazık ki daha sonraki başkanların siyasi çıkarları ve egoları nedeniyle bölünme oldu ve halen İzmir'de iki ayrı Niğde derneği bulunması son derece üzücüdür. Son söz olarak belirtmek isterim ki, yukarıda söylediklerimin hepsinin Atatürk Devrim ve İlkelerini sayesinde olabildiğine inanıyorum. Bu nedenle YURDUNU VE ULUSUNU SEVEN İNSAN ÇEVRESİNDE OLAN BİTENE GÖZÜNÜ KÖR KULAĞINI SAĞIR EDEMEZ sözünü benimseyerek; Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği ile Atatürkçü Düşünce Derneklerinde öğrenci burs çalışmalarına zaman, emek ve para vererek borcumu ödemeye çalışıyorum. Tüm okurlarıma 2011 yılında sağlık ve esenlik diler, saygılar sunarım.

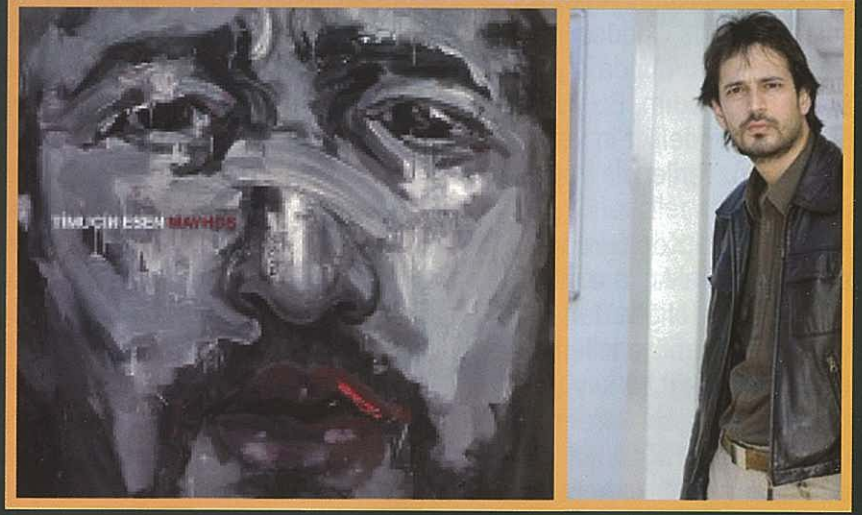

Hazırlayan:
Fahrettin
ÖZALP

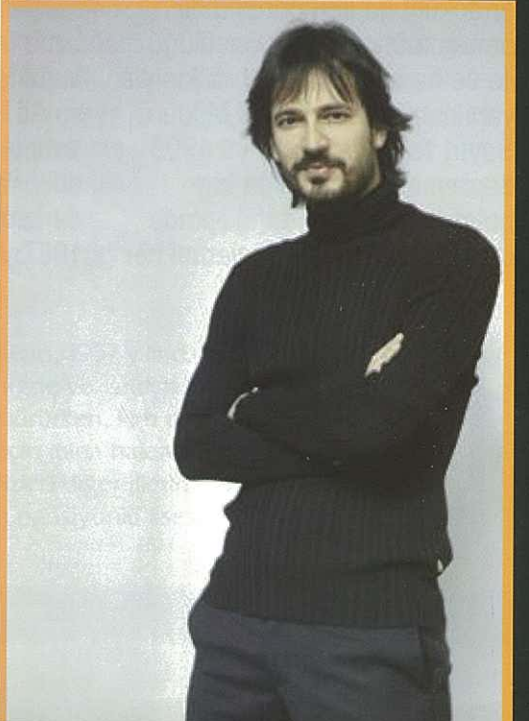
SANATÇIMIZ TİMUÇİN ESEN

Vakfımızın üyelerinden Nihal Esen ve Üstün Esen'in biricik oğulları Timuçin Esen, sanat dünyasında başarılarıyla göğsümüzü kabartıyor.

TİMUÇİN ESEN

TİMUÇİN ESEN

Vakfımızın üyelerinden Nihal Esen ve Üstün Esen'in biricik oğulları Timuçin Esen 1973 yılında Adana'da dünyaya geldi. İlk, orta ve lise eğitimini Ankara Türk Eğitim Derneği TED Koleji'nde yaparak 1990 yılında mezun oldu. Lise yıllarında en büyük emelinin tiyatro ve sinema sanatı eğitimini almak istediğinden 1990 yılında Hacettepe Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Tiyatro bölümünü kazandı. 1992 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'ne yatay geçiş yaptı. 1994 yılında aynı üniversiteden mezun oldu. Mezuniyetinden sonra İtalya'da teorik sinema ve sonrasında da Amerika'da sinema teknolojisi ve rejisörlük eğitimi almak istediğinden ve üniversitedeki hocası Sayın Zeliha Berksoy'un ısrarlı teşvikleriyle aynı yıl İtalya Perugia Üniversitesi'nde bir yıl İtalyanca öğrendi. Ertesi yıl sinema eğitimi için üniversiteye kaydolmak üzereyken askerlik görevini yapmak için Türkiye'ye çağrıldı. O tarihte yurtdışında ikinci bir üniversite tahsiline askeriyeye tecil vermediğinden mecburen yurda dönerek 95-96 yıllarında askerlik görevini yaptıktan sonra bu defa İtalya'ya dönmeyip aynı tahsile devam etmek için Amerika'ya

gitti. Amerika'da North Carolina ve Ohio Üniversitelerini kazandıktan sonra iki sömestr North Carolina School Of The Arts Üniversitesi'ne devam etti. 1998 yılında California Institute Of The Arts Üniversitesi'nde sinema yönetmenliği mastırı yapmaya hak kazandı. 2001 yılında buradan mezun oldu ve bir sene sektörde tecrübe kazandıktan sonra 2002 yılında Türkiye'ye döndü. 2003 yılında Fatma Girik, Mahmut Cevher, Meltem Cumbul, Burak Hakkı ile birlikte '**Gurbet Kadını**' dizisinde oynamaya başladı. Dizide '**Hakkı Ağa**' rolü ve karakteriyle tanınmaya başladı. İki yıl bu dizide oynadıktan sonra 2005 yılında Meltem Cumbul, Şener Şen ve Devlin Özgür Çınar ile birlikte "**Gönül Yarası**" adlı sinema filminde '**Halil**' karakteriyle geniş kitlelerce tanındı. Ve sanat dünyasında övgüye layık görülerek aynı yıl yapılan **Antalya Film Festivalinde en iyi yardımcı oyuncu ödülünü** aldı. Ertesi yıl '**Hırsız-Polis**' adlı dizide Özlem Düvencioğlu, Uğur Yücel ile birlikte "**Komiser Çınar**" karakteriyle yeniden ekranlara geldi. 2006-2009 yıllarında Zeliha Berksoy'un yönetmenliğinde Merhum yazar Melih Cevdet Anday'ın meşhur tiyatro eseri "**Mikado'nun**

Çöpleri" adlı oyunda Devlin Özgür Çınar ile birlikte Beşiktaş Belediyesi Sanat Platformu'nda sahne aldı. Aynı eseri Almanya'da, Fransa'da, Ankara, Eskişehir, İzmir, İstanbul'da oynadılar. Timuçin Esen ortaokul ve lise yıllarından itibaren müziğe olan merakı nedeniyle gitar çalmaya başladı. Kendi çapında bir takım besteler yaptı. İlk defa Ankara'da lise yıllarında '**Radyo Bar**' adlı bir gece kulübünde sahneye çıktı. Üniversite öğretim sırasında İstanbul'da can dostu Merhum Zeynel Balaban'la orkestra kurup müzik hayatına devam etti. Son iki yıldır hayattaki en büyük gayesi olan sözlerini kendi yazıp kendi bestelediği bir müzik albümü oluşturmak için bir müddet sahneye ara verdi. İki yıllık çaba sonunda "**Karsamba**" adlı verdiği orkestrası eşliğinde '**Mayhoş**' adlı albümünü çıkardı. Albümdeki şarkıların ilk defa 25 Şubat'ta İKSV Salon adlı mekanda muhteşem bir konserle izleyicilerine sundu.

Timuçin Esen'in bundan sonraki gayesi senaryosunu kendi veya bir grup arkadaşısıyla yazdığı bir sinema filminde oynamak, rejisörlüğünü yapmaktır. Değerli hemşerimize bundan sonraki sanat hayatında başarılar dileriz.

BİLİMDE NASIL GERİ BIRAKILDIK?

“Çalışmadan, öğrenmeden, yorulmadan rahat yaşamın yolların aramayı alışkanlık haline getirmiş milletler evvela haysiyetlerini, sonra hürriyetlerini ve daha sonra da istikballerini kaybetmeye mahkumdurlar.” **M. Kemal Atatürk**

■ MUZAFFER TUNA

Atatürk ve arkadaşları düşmanı ülkeden savaşla kovduktan sonra ilk işleri sanayi tesisleri kurmak ve Avrupa'ya kademeli olarak yüksek öğrenim için 600 öğrenci göndermek olmuştur.

Ülkemizin ilk metallurji mühendisi Selahattin Şanbaşoğlu yazdığı anılarında; 1926 yılın Almanya'ya yüksek tahsile giderken Ankara garında kendileri Atatürk'ün bizzat uğurladığını yazmaktadır.

Yurt dışında yüksek tahsilini tamamlayan ekip Kardemir Makine Kimya Kurumu, Seka, Sümerbankı, Etibank'ı, Maden Teknik Araştırma Enstitü'sünü kurmuşlardır.

Türkiye kurulan ilk Araştırma Enstitüsü de MTA'dır. Halen varlığını da korumaktadır.

1960-1980 yılları arasında öğrenciler ve öğretim üyeleri kamplara ayrılıp birbirlerine düşürüldü. Böyle bir ortamda, bilim yapmak, araştırma yapmak, seminerler verip fikir alışverişi yapmak olumsuz hale geldi.

2011 yılında dahi EĞİTİM SORUNLARI ve İŞSİZLİK sorununu çözmüş değiliz.

İlk ve orta öğretimde öğretmen açığı 100.000 yaklaşmıştır. Sayıları 150'ye yaklaşan üniversitelerimizin, öğretim açığı devam etmektedir. 1965 yılında İTÜ Makine Fakültesinde öğrenci sayısı 900 kişi iken profesör sayısı 55, doçent sayısı 35 idi.

10 öğrenciye bir öğretim üyesi düşüyordu. İTÜ Makine Fakültesinin kadrosu bugün birçok üniversitede yoktur. İletişimde 2005 yılından sonra sağlanan gelişme ile küreselleşme süreci yoğun bir rekabet ortamı getirmiştir.

AR-GE faaliyetlerini son iki yıldır ülke çapında destek sağlanmasına rağmen yeterli değildir. AR-GE çalışması harcamaları Avrupa'da milli gelirin % 02,2 yüzde ikisi, Türkiye'de % 0,01 yüzde bir ülkemizde 1 milyon kişi başına AR-GE personeli sayısı 341 kişi Avrupa'da bu rakam 2607 kişidir, 7 katından daha fazla.

İTÜ, ODTÜ, BİLKENT üniversitelerinde kurulan TEKNO-KENT AR-GE merkezleri Teşvik ve AR-GE elemanı yönüyle yetersiz olup Sanayi ve Endüstriye olan uygulaması da zayıftır.

AR-GE çalışmalarının yetersizliği ve Teknik çalışmaların eksikliğinden ekonomi ve enerji de kayıplarımız:

- 1- Elektrik kaçak ve kayıpları % 30'dan fazla
- 2- Güneş enerjisinden faydalanma miktarımız bugünkü teknoloji ile % 01 yüzde bir
- 3- Şehir içi başta İstanbul ve Ankara olmak üzere taşıma da raylı sisteme geçemediğimiz için 15 milyar dolar.
- 4- Eşya ve emtiya taşımada DDY, demiryollarının payı % 05 yüzde beş
- 5- Rüzgar enerjisinin % 05'den faydalanıyoruz
- 6- GAP da sulanabilir arazinin % 20 sulanmakta. Sulama salma sulama ile yapıldığından; arazinin de çoraklaşma durumundadır.

18 milyon konuttan sadece 2 milyonun ısı yalıtımı var. Isı yalıtımından kaybımız yıllık 8 milyar doların üzerinde

7- Madenlerimizden BOR madeni dahil krom, çinko, iza-be etmeden ihraç ediyoruz.

8- Güneş enerjisi ile ısıtılan bina sayımız yok denecek miktarda az. Güneş enerjisi ile ısıtılan ve de soğutulan bina sayısı ABD bir milyon adet, Almanya'da bir milyon adet, Japonya'da beş yüz bin adet.

9- 2010 yılında Ocak-Kasım ayları 11 aylık cari açık 57,530 milyar dolar. Yukarıda verdiğim değerler az üreten; çok tüketen bir toplum olduğumuzu sergilemektedir.

HALI TEZGAHINDA

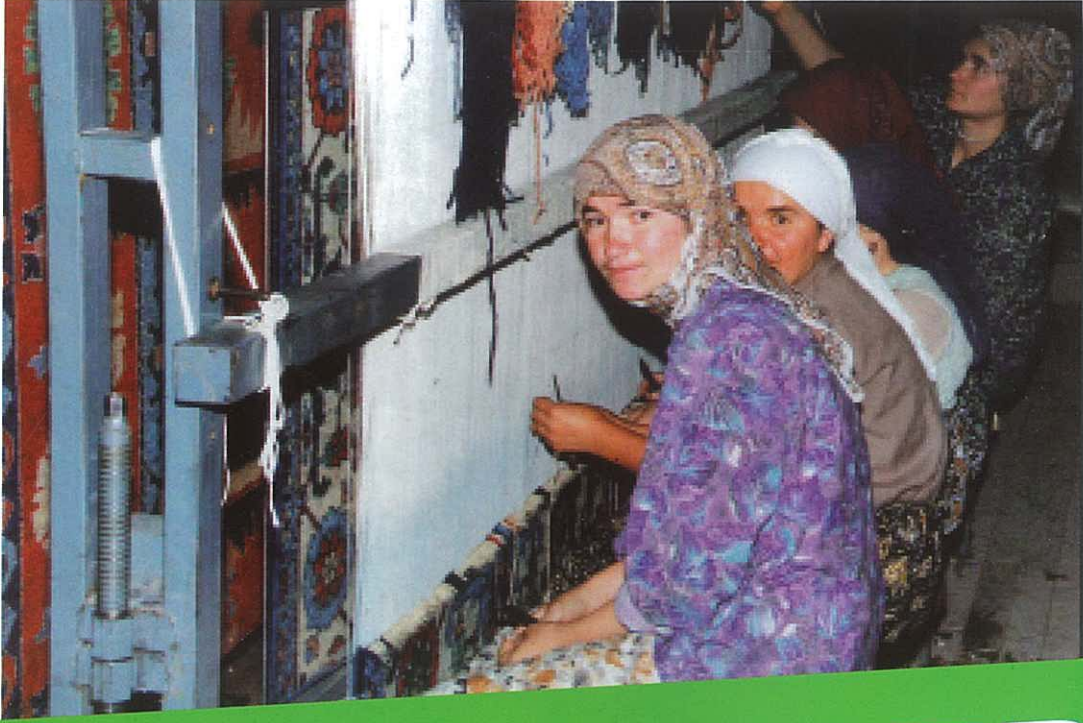
■ Hazırlayan: Mehmet Ecer

Ozan ne güzel söylemiş:
**"Sevdiğine sözü olan bir kilim dokur,
Kilimin dilinden anlayan okur.
Sırlarımı verdim sana, sevgimi verdim.
Şu gönlümü kilim yaptım, yoluna serdim."**

-Kilim ya da halı, geleneksel el sanatlarının el emeği, göz nurunun çağlar boyu devam eden ürünü. Kemerhisar'da halıcılık deyince bir ah çekmemek, adeta yitip giden sevgiliye özlem duymamak mümkün mü? Kasabada halıcılık oldukça eskiye dayanır.

Kaynaklar 17. yy'a kadar indiğini, 19. yy'dan itibaren bozulmaya başladığını göstermektedir. 1950'li yıllarda girişte Çallı Kahve denilen yerde Ümüş'ün konağında, Halkevinde, İranlı Ali Usta tarafından İran tipi halılar dokunmuştur. Ahh! Kadınlarımız, genç kızlarımız. Tüfek icad edilip mertlik bozulmadan evvel ne güzel halılar dokurdunuz. Her evde halı tezgahı vardı. Sabah sokaktan geçenler, halı tezgahından gelen sesler arasındaki ahenge tanık olurlardı. O tezgahlarda neler dokunmazdı ki! Kilim, halı, halı

yastık, terki heybesi, çarşı heybesi, maşallah, kıl işi çadır, kıl harar, köstek vb. Anneler, ellerindeki sındığı (makas) bir haliya bir de yanında kaytaran kızına vururdu. Çünkü dokunan halının Salı pazarına yetişmesi gerekirdi. Bor Salı pazarına halı yetişecek, halı satılacak, pazardan evin ihtiyaçları karşılanacak, babaya harçlık ayrılacak ve de yeni dokunacak halı veya kilimin ipi alınacak. Kapalı ekonomisi olan Kemerhisar'da halı dokuma, her hane için geçim kapısıydı.

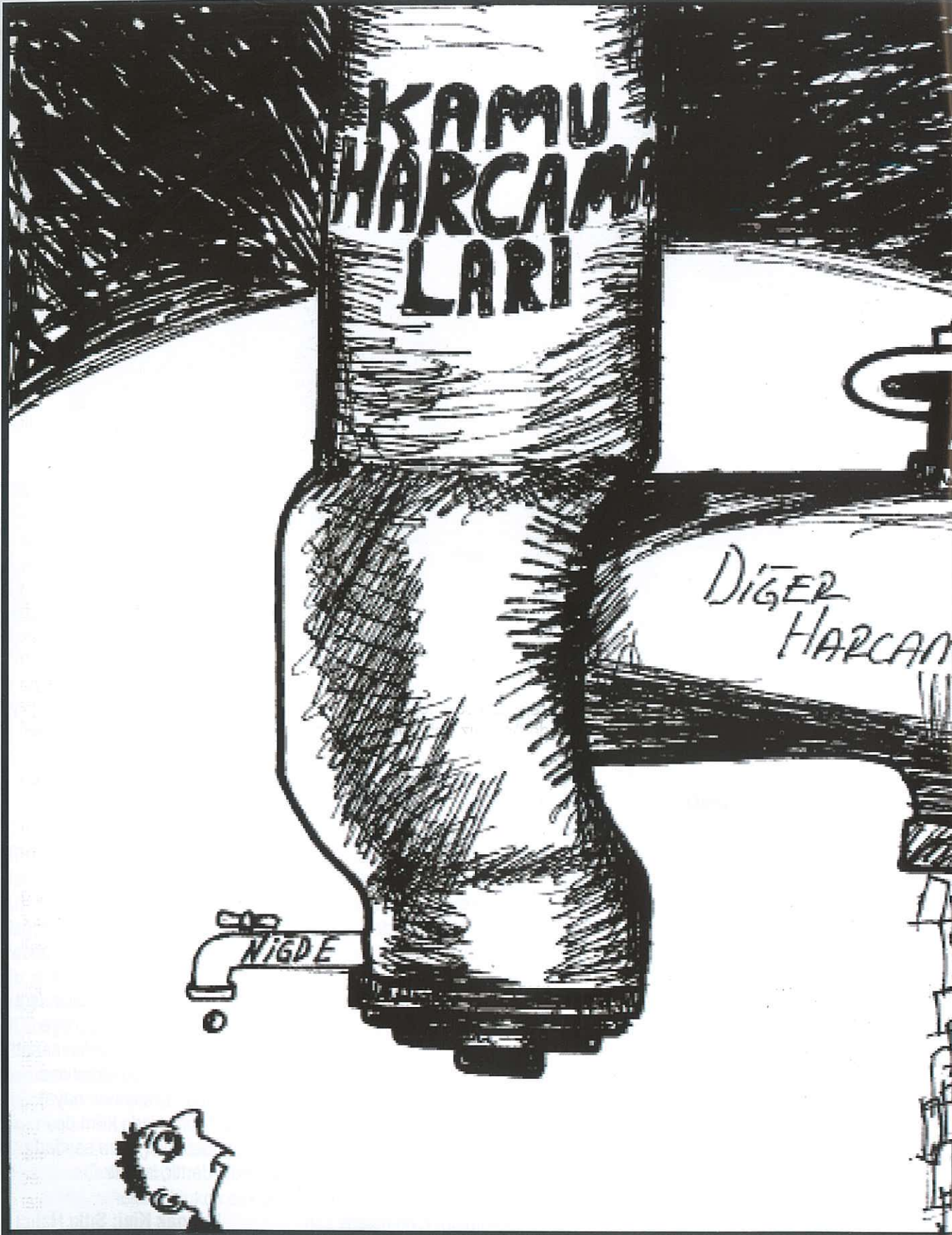
DA SINDI SESLERİ

Kahvede oturan, biraz hayvancılık biraz da tarımdan gelir sağlayan erkekler için, evde dokunan halıdan gelecek para çok önemliydi. Hele uzun kış günlerinde kahvehaneden başka gidecek yeri olmayan erkekler, Salı gününü iple çekerdi. Kadınlarımız için de, tezgahdaki halının zamanında dokunup kesilmesi önemliydi. Kaynana ve komşuların, takdiri kazanılır, erkeğin sevgisi hissedilir, Bor'a gidilir, özgürlük tadılırdı. Bunlar az şeyler değildi. Şayet dokunan halı iyi para etmişse, artan parayla kendine de çeki düzen verir, yazma ve şalvarlık da alınır. Bor'da Ali Usta'ya gidilir, ipler boyamaya verilir ve tekrar eve dönülürdü. Şayet dokunan halı evlik, çeyizlik

ise titizlik en üst seviyeye ulaşırdı. İçi dışı yün olmalıydı. Boya, boya sapı otundan, ceviz kabuğundan, soğan kabuğundan hazırlanırdı. Halı tezgaha çizilir, komşulara da haber verilirdi. Tam bir imece usulü uygulanırdı. Evin gelinlik kızı, akranlarıyla halısını dokurdu. Türküler, maniler söylenir, yemek ve kısır partileri düzenlenirdi. Sevgiliye, nişanlıya, askerdeki eşe ilişkin, anılar, özlemler, aşklar dile gelirdi. Sanki dokunan halıda kullanılan renkler desen ve motiflerde bu duyguların dile geldiğini gösterirdi. Hakim renk kırmızı, siyah, beyaz ve sarı idi. Evlik halı, aynı zamanda aile için bir onur sorunuydu. Evin nişanlı

kızı içi dışı yün ve kök boya ile dokunmuş bir halı ile gelin olmuşsa bundan daha büyük mutluluk olabilir miydi? Bu güzelim el emeği göz nuru sanat ne oldu da yok oldu? Sanırım, hayvancılığın ölmeye yüz tutması ve teknolojinin dayanılmaz ağırlığı. Birko'da üretim başlayınca, genç kızlarımız, hünelerini makine başında göstermeye çalıştılar. İşçi oldular. Evet sosyal güvenceye kavuştular. Ancak o güzelim sanat adeta yok oldu ve bu sanatımız ancak ozanın dizelerinde hayat bulabildi. "Töremizde kilim demek, ilim demektir, kilim sevdadır, özlemdir, derttir, istektir."

Kaynak Kişi: Sıtkı Halıcı

ÇİFTLİK BELEDİYE BAŞKANI...

Niğde ili Çiftlik ilçesi bölgemizde gelişime açık merkezlerdendir. Bu bölgeye de diğer yerleşmelerimize gittiğim gibi zaman buldukça uğrak veririm. Çiftlik İlçemizde konumu ve tarihi dokusu ile dikkate değer yerlerdendir. Kitreli, Azatlı, Kula gibi yerlerin yanında merkez ilçede önemli bir bilimsel kazı devam etmektedir. On bin yıla uzanan Niğde bilinen tarihi içinde Çiftlik Tepecik kazısı da önemli bir çalışmadır. Doç. Dr. Erhan Bıçakcı'nın yönettiği bu kazı alanına çalışmalar başladığından beri gidip gelişerimde önemli bulgulara erişildiğini görerek umutlanırım. Ciddi ve önemli bir çalışma devam etmektedir. Tarihi, dünü aydınlanan Çiftlik ilçemizde belediye başkanı Yusuf Öcal'ı ziyaret ettim ilçe ile ilgili söyleşi olanağımız oldu. Yazın parkta, bu yıl makamında başkanla görüştüm. Niğde gündemini de izleyen yerel basınıımızı yakinen takip eden Başkan Yusuf Öcal ilçe merkezi için yapmak istediklerini biliyordu, amacı görev süresi içinde ilçe için verilecek her hizmeti yerine getirmektir. Bu konuda kararlıydı. Başkan Yusuf Öcal yaptıklarımız var ama halka hizmet yolunda daha yapacağımız çok iş var diyordu. Başkan Halkın sevgisini kazanmak yanında halk için yararlı çalışmalarda bulunmanın da öneminden söz ediyordu "**Halka hizmet, hakka hizmettir düsturuyla, coşkumuzu ve başarıya olan inancımızı kaybetmeden, sabırla, azimle ve gayretle, halkımızla her zaman el ele yürümeye devam edeceğiz.**" sözleri ile hizmet için hedef aldığı yolu işaret ediyordu. İlçede parkından cami çevresine kadar halkın kullandığı her alanda iyileştirme yanında yolların düzenli kılınmasından kaldırımlara kadar belediyece yapılabilecek her çalışmayı yapmak gayreti içinde idiler. Belediyeyi de borçsuz belediyeler arasında olmasını sağlamayı hedeflediklerini söyledi.

Başkan Öcal Çiftlik ilçesinin birleşme ile büyümesinin olası olacağına da düşünüyordu. Bu anlamda çalışmaların gereğine de değindi. Bu yolla bölgeye daha çok yatırım olabileceğini de belirtti. Niğde Üniversitesine bağlı bir bölümün de ilçede açılması için gerekli alt yapı sağlanması halinde önemli fayda sağlayacağına vurgu yaptı. Başkan bölgede sorunların çözüm yollarını biliyordu. Çiftlik ilçesi geleceği adına olumlu sözler ve gayret içinde gördüğümüz başkanla ayrılıp ilçede kısa bir gezinti yaptık. Yıllar öncesine göre Çiftlik ilçesinde değişim vardı.

Çiftlik ilçesi tarihi dokusunu gün ışığına çıkıp turizm içinde ilgi bulan noktaya erdiğinde Niğde için yükselen bir değer olmaya adaydı. Tarım ile yaşamın aktığı ilçe nüfusundan fazla gurbette yaşayan vardı. Özellikle kışın gurbete ekmek için göç başlıyordu. Yaz aylarında hasret gidermek için gelenlerle nüfus artıyordu.

Son yıllarda yayla şenlikleri ve festivallerle bölgeye ziyarete gelenler artış gösteriyordu. İlçe gelişimi turizmden pay alması kadar yeni yatırımlarla olacağı bilindi. Bölge için en önemli üretim patates olması karşı patateste üretici olmadan öteye geçilememişti. Çiftlik geleceği bugünden güzel olması için yapılacaklar belli idi, esas olan bunların bir an önce gerçekleşmesi idi.

Ömer Fethi
GÜRER

Sevgili hemşerilerim, yukarıdaki başlıkla yazmaya başladığım yazıyı daha iyi değerlendirmenize yardımcı olur ümidi ile o tarihte yaşadığım ve aradan 85 yıl geçmesine rağmen, bütün canlılığı ile anımsadığım (bir oyun ve oynacağı) çocuğun benliğini ne derece etkilediğini belirten iki ilginç anımı sizlerle paylaşmak istedim.

Okul çıkışı eve dönerken yüzümü okşayan bahar rüzgarı uçurtma için ideal bir havayı müjdeliyordu. Evde üstümü değiştirirken anem: yiyeceklerimin merdivenlerdeki tabakta olduğunu söyledi. Tabakta, iki elma, 20 kadar kabuklu badem, bir avuç altın sarısı dut kurusu cebime koydum, uçurtmamı aldım ve mezeriçinin yolunu tuttum.

gökteki senin uçurtmayı gördü. Bilirsin sen uçurtma uçururken yanından ayrılmazdı. Şimdi yatakta, bütün vücudu ile nefes almaya çalışırken birkaç dakika gözünü uçurtmadan ayırmadı sona bana, Hasan abime söyle bana da uçurtma yapsın, dedi. Haline baktım, zor nefes alıyor, benden uçurtma istiyor. Tabi olur söylerim, dedim. O gece hep uçurtma sayıkladı. Sabah ilk sözü Hasan abime uçurtmayı söyledim mi oldu. Dün bütün gün yolunu bekledi. Biraz önce gökte uçurtmanı görünce, iki elini yüzüne kapatıp hıçkırma hıçkırma ağlamasına hiçbir ana yüreği dayanmazdı.

Ölünce gözü açık gitmesin. Elindeki parayı bana uzattı ve ne olsun şu parayı al ona bir uçurtma yap deyince, annem, bana - Hemen şimdi şehre in, gerekeni al, bu akşam çocuğa uçurtmasını götürürelim dedi. Elimde para ile şehir yolunda (koşarken tasarladığım uçurtma) için lüzumlu tüm malzemeleri aldım.

Akşamüzeri yaptığım uçurtmayı gören annem "Oooo çok güzel olmuş. Yemekten sonra götürürelim" dedi. Annemle çaldığımız kapıyı açan Kamile teyze, elimdeki uçurtmayı görünce "Aman Allah'ım, bizim oğlan bunu görünce inşallah sevinçten ölmez, deyip Haciminin başucuna geldi. Ter içindeki yüzünü okşayarak,

- Oğlum bak kim gelmiş, diyerek uyandırdı. Yarı açık gözünün takıldığı uçurtmaya öyle bir hamle yaptı ki, sedirden düşmesini annem önledi. Yatağının üstüne koyduğum uçurtmanın kuyruğunu canlıymış gibi okşarken an-

nesine, duvarda yakınındaki yeri işaret ederek, - Bunu şuraya asın, dedi. İsteği yapıldı. Uçurtmanın kuyruğunun yatağın üstündeki ucunu eline aldı ve sonra, mutlu bir yüz ifadesi ile gözleri kapandı. O günden sonra ne zaman ziyaretine gittimse, uçurtmanın kuyruğu hep elinde idi, zaten hiç bırakmamış.

Aradan iki hafta geçti, sanki bir mucize gerçekleşti. Hacimin ölmemişti, iyiliğe gidiyordu.

Niğde'miz baharının güzel bir günü, okul dönüşü evimizden içeri giriyordum ki, Kamile teyzem arkamdaydı. Annemle kucaklaştı ve

- Sorma kardeş, bizim oğlan çektiklerini galiba çabuk unuttu. Sabahtan beri uçurtma uçuracağım diye tutturdu. Oğlum sen ayakta duramıyorsun, deyince Hasan abimle uçururuz dedi. Bir saattir gözü yolda idi. Seni görünce sevinçten uçtu. Dört gözle yolunu bekliyor, deyince birlikte çıktık.

Benim elimde uçurtma, Kamile teyzenin kucağında battaniyeye itina ile sarılmış Hacimin, kararlaştırdığımız sokubaşına geldik. Kamile teyze dulda bir yer seçip kucağında Hacimin oturdu. Ben de hemen işime koyuldum.

Az sonra uçurtma bütün güzelliği ile gökte süzülüyordu. İpi artık Hacimine verebilirdim.

Onun o andaki sevinç ve mutluluğuna katılmaya kendimi hazırlayarak önüne geldim. Hacimin ne bana ne de uçurtmaya bakıyordu. Başta önde idi. İkaz için gözlerinden süzülen yaşları, elinin tersi ile silerek, - Bakmayacağım, dedi.

85 yıl önce Niğde'de oynanan - oynadığım çocuk oyunları...

Dr. Hasan
ULUSOY

BİRİNCİ ANI

Babamın amcasının oğlu ve yaşıtı fırıncı Emin amca ayrıca en yakın aile dostlarımızdandı. Onların benden 7 yaş küçük ilkokul ikinci sınıfa giden oğulları Hacı Emin (biz Hacimin derdik) 1933 yılı nisanında hastalandı.

Münevverlerin zatüre, halkın satılcı dediği hastalığa yakalandı. O zamanlar şimdiki tedavi imkanları olmadığı için, bu hastalığa yakalanmaların % 90-95'şi ölürdü.

Hacimin: evlerinin iki penceresi de şehri ve mezeriçini rahat gören odasında pencere önündeki sedirde yatakta yatmalıydı..

Uçurtmam bütün ipi yemiş, onun gökteki süzülüşünü seyrediyordum ki yanımda beliren hizmetçimiz Emına, - Annen uçurtmasını toplayıp hemen gelsin, diyor. Daha biraz önce bana yiyeceklerimi verirken bir şey söylemeyen annemin beni apar topar çağırışının merakı ile hemen uçurtmamı toplayıp eve koştum. Odaya girdiğimde Haciminin annesi Kamile teyze ile annemin gözlerini yaşlı görünce, tabii aklıma ilk geleni heyecan ve acı ile sordum.

- Hacimine bir şey mi oldu? Annem başıyla hayır derken eliyle Kamile teyzeyi işaretledi,

- Bak Kamile teyzeni dinle, dedi. Elini öpüp karşısına oturduğum Kamile teyze, gözyaşlarını sildikten sonra anlattı.

- Evvelki gün ikinci vakti Hacimini ilacını vermek için yatağında oturtmuştum ki pencereden dışarı bakınca

Hayatımın en büyük hayal kırıklığına uğramanın şaşkınlığıyla sordum.

- Niye Hacimin?

- Küstüm... Şaşırılmışım.

- Neden küstün ki?

- Biz evde iken ben kuyruğuna binerdim, ikimiz beraber uçardık, şimdi beni burada bıraktı kendisi uçuyor,

Ve boğulurcasına hiçkırta hiçkırta ağlarken tekrar etti

- Çok küstüm, çok küstüm...

Döndü ve her çocuk gibi en emin sığınak olan annesinin boynuna sarıldı ve

- Haydi evimize gidelim anne, dedi.

Ben uçurtma ipi elimde donup kalmıştım...

Sevgili hemşerilerim, bir çocuk oyunu olan uçurtmanın, Hacimin üzerindeki muhteşem etkisinin hikayesini sunarken gördüm ki, aradan tam 78 yıl geçmesine rağmen, sanki dünmüş gibi olayı bütün detayları ile hatırlamam, uçurtmanın benim benliğimi de ne derece etkilemiş olduğunu gösterir sanırım.

İKİNCİ ANIM

1978 yılının sonbaharı, Denizli sağlık müdürüyüm. Telefonda, dostum Denizli baş savcısı

- Müsaitsen bana kadar gelebilir misin, dedi.

Odasına girdiğimde kendisi odanın ortasında ayakta, masasında, orta yaşlı ya-kışıklı, beyaz tenli, saç ve bıyıkları simsiyah, giyim ve yüz ifadesiyle bürokratlığı belirgin bir bey oturuyor.

Savcı bey evvela beni tanıttı sora bana döndü ve,

- Adliye baş müfettişimiz Bey, sizinle görüşecekleri var, deyip odadan çıktı.

Müfettiş Bey eliyle karşısındaki koltuğu göstererek,

oturmamı işaret etti ve ben oturunca:

-Müdür Bey, bizim bir ilde yüksek adli personel hakkında yapacağımız tahkikatta evvela o ilin en kıdemli il idare kurulu üyesinin bilgisine başvurmamız mevzuat gereğidir. Vilayetten sordum, sizi bildirdikleri için bilginize müracaat etmek üzere sizi rahatsız ettim.

- Estafurullah, yardımcı olabilirsem, mutluluk duyururum...

- Usulen yeminimizi edelim deyip, ayağa kalktık. Oturunca sordu. Sulh hukuk hakimi (...) bey, avukat (...) beyin evinde kiracı imiş. Bu ikisi şehir veya tüccar kulübüne gittiklerinde, avukat bey diyormuş ki, kiracım hakim beyde davası olanlar, davalarını kazanmak istiyorlarsa, beni avukat tutsunlar, hakim bey de diyormuş ki, ben de davası olanlar davalarını kazanmak istiyorlarsa ev sahibimi avukat tutsunlar... Müdür bey işte bu husustaki bilgilerinizi rica edeceğim, ben biraz düşünüp sonra belirgin şekilde güldüm.

Müfettiş bey beklemediğim bir reaksiyonla ayağa kalkıp adeta bağırıyordu. Gülecek bir şey mi söyledim müdür bey? Ben bu sert reaksiyona biraz şaşkın,

- Estafurullah müfettiş bey, ben size değil, sorunuzdakilerle ilgili cehaletime güldüm, deyince yüz ifadesi yumuşadı ve sordu.

- Ne gibi?

- Çünkü ben o sözünü ettiğiniz Şehir ve Tüccar kulübüne değil gitmek, yerlerini bile bilmiyorum. O hakim ve avukat beylerin mevcudiyetlerini de ilk defa sizden duydum, deyince eğildi, masasındaki bir kağıda baktı, sonra

- Nasıl olur müdür bey, altı seneden beri buradaymışsınız. Başsavcı beyin ifadesine göre, sosyal adammışsınız.

Müfettiş beyin bu sözü üzerine iş hacmini ve görev anlayışını kısaca anlatarak ekledim.

- Müfettiş Bey, işte bu nedenle kulüplere gidecek ne zamanım oldu, ne de görevim dışı zevatı tanımak imkanım oldu. Cevabımla müfettiş beyin yüz ifadesi değişti. Taktirkar bir tavırla sordu

- Nerelisiniz müdür bey?

- Niğdeliyim.

- Neresinden?

- İçindenim.

- Kimlerdensin deyince,

- Müfettiş bey, anlaşılan siz ya Niğdelisiniz ya da Niğde'yi iyi bilenlerdensiniz, amma ben 1933 yılında ortaokulu bitirince tahsile devam için adeta Niğde'den koptum. Onun için Niğde'de kimse beni tanımaz, fakat ağabeyimi tüm Niğde tanır.

- Kim?

- Hüseyin Ulusoy.

Ağabeyimin ismini duyunca, müfettiş beyin yüzü bir an durgunlaştı. Birden kaşları kalktı. Bakışları yüzümde sabitleşirken yerinden doğruldu. Bana doğru gelince ben de ayağa kalktım. İki eli ile sağ elimi kavradı ve heyecanla :

- Öyleyse sen, o uçurtmayı uçuran Hasan abisin, dedi. Yüzündeki ifadeden şaşkınlığımı anlamış olacak ki, elimi bırakıp yerine oturmaya giderken bana da otur işareti yaptı. Yüzü ve başı ile bir şaşkınlık ifadesiyle konuşmaya başladı.

- Şu tesadüfe bak, nereden nereye, abi ben de Niğdeliyim. Paşakapısı 23 Nisan

okulu birinci sınıfa başladığımda Hüseyin Bey bizim okuldan Sakarya okulu başöğretmenliğine bir sene önce nakletmiş, amma ne zaman okulumuza gelse 4. ve 5. Sınıftaki ağabeyler etrafını sararlar, o da onlarla ayrı ayrı konuşup ilgilenirdi. İşte Hüseyin beyi ilk böyle tanımıştım.

Gelelim sizi tanımama.

Belki bilirsin, 23

Nisan okulumuzun oyun bahçesi yoktu.

Oyun yeri olarak mezeriçinin cami duvarına yakın bölümünü kullanırdık.

Bir bahar günü okul çıkışı oynamak üzere oraya gittim. Gökte birçok uçurtma vardı. Hemen hepsi yalpa yaparak uçarken kırmızı, başlı, bölüm bölüm kırmızı, beyaz kuyruklu, büyük kuyruklu bir uçurtma o gezinenlerin çok yüksekine gelin gibi süzülürdü.

Ben o günden sonra oyun yerine oynamaya değil, o uçurtmayı seyretmek için gittim.

Bir gün kız sınıf arkadaşı-
mın orta bire giden abisi elinde bir uçurtma ile oyun yerimize gelince merakımı gidermek için hemen yanına gidip gökte süzülen o uçurtmayı göstererek,
- Abi, o tarih 1933..

Şimdi 1978 aradan 45 yıl geçmiş.

Amma anılarım taptaze. Ne o uçurtmanızı ne de isminizi unuttum, dedi.

Sevgili hemşerilerim, sunduğum iki animda okuduğunuz üzere o oyun ve oyuncağın çocuk üzerinde nasıl muhteşem etki yaptığının yaşanmış iki canlı örneği idi.

Saygılarımla.

Niğde'm mi, midem mi ?

Dr. Y. Nadi
ÖZDAMAR

Gerek Niğde'nin gerekse Türkiye'nin temel sorunu, nitelikli, kişilikli, bilgili, ahlaki (medeni) cesareti olan insan azlığıdır. Nitelikli insan gücünüz yetersiz ise, yasa yapmanın, fiziki alt yapı yatırımı yapmanın yararı ve anlamı da pek yoktur. Yasaları uygulayacak, fiziki altyapıyı kullanacak olan insandır. Gösterişli binalar yapsanız, son teknoloji ile donatsanız, içerisine nitelikli yargıç, nitelikli eğitimci, nitelikli doktor koyamıyorsanız; yapılar görüntü olarak kalır, sorunlar çözülemez, aksine giderek ağırlaşır.

Bizim için asıl tehlike, bir toplumun erdemlerini, sağlamlık değer yargılarını, niteliklerini yitirmesi, ayartmalara kapılarak yozlaşma sürecine girmesidir. Ne yazık ki toplumumuz

böyle bir sürece kapılmış bulunmaktadır.

Bir toplumda haksız kazanç sağlama, yolsuzluk, partizanlık, din ticareti, kandırma-aldatma olağan sayılmaya başlarsa ve tepki görmezse, o toplumun sonu yaklaşıyor demektir.

Bizde uyanık vatandaş (!) ne katkı yaptığına, nasıl hizmette bulunduğuna, ne verdiği bakmaz; ne aldığına, ne alacağına bakar. Erdemli davranmaktan dem vurulur, ama çoğu kez erdemli bir kişi gibi davranılmaz.

Bu uyanık vatandaş, zahmete katlanmaz, kolaycılığa kaçır, itibar etmese de köşedönücü- lüğe yatkındır. Kitap okumak, bilgi artırmak, bilgi üretmek, düşünmek ve yazmak zahmetli iştir. Bu gibi zorluklara katlanmak

istememez; sürekli konuşur. Çoğu kez de kişileri konuşur, yakınır, çünkü konuşmanın bir maliyeti yoktur. Kendisine yapılmamasını istemediği bir şeyi başkasına yapmakta bir beis, bir sakınca görmez. Yasaların ihlal edilmesine kendi çıkarına olduğu sürece ses çıkarmaz. Gelen de "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" anlayışı içindedir.

Bizim uyanıklar cesaret nutukları atmalarına karşın, düşünce açıklamaktan, tavır koymaktan, eleştiri yapmaktan kaçınırlar. Düşünce açıklamanın, tavır koymanın, eleştirinin maliyetini göze alamazlar. Ancak bunlar korku ortamı kalktığına şakımaya başlarlar.

Bir toplumun gerçek zenginliği ya da yoksulluğu insanıdır. Her düzenin kendine uygun insan tipi, insan karakteri, insan kişiliği vardır ya da her toplumun insan karakterine kişiliğine, değer yargılarına uygun düzeni oluşur.

Ülkemizde nitelikli, kişilikli, bilgili insan çok kıt iken; buna karşın medeni, (ahlaki) cesareti az, ağız kalabalık, şarlatan insan sayısı fazladır.

Bir toplum üç kilo kömüre, bir kaşık yağa, beş öğünlük pirince beynini sattığının farkında değilse, verilen elinin tersiyle itme cesaretini gösteremiyorsa, midesi yerine beynini beslemeyi

düşünmüyorsa, yaşamı boyunca değil aklı, yeryüzü aydınlığı bile ona zındandır. Öte yandan, az sayıda da olsa çeşitli şekillerde cezalandırmaları göze alarak, ülke onurunu, saygınlığını, bütünlüğünü korusun, Türkiye dış güçlerin maşası olmasın diye çaba gösterenler de var. Bu kişiler, şer erbabı ve dış güçler tarafından, kendi kötü emelleri için tehlikeli görüldüklerinden ortadan kaldırılmaya, susturulmaya, dışlanmaya çalışılmaktadır. Bizim insanımız yozlaşma, kırıpiyozlaşma sürecini, erdemlilik, fazilet sürecine dönüştürmek zordur. Bu da ancak, üretkenlik, çalışkanlık, cesaret ve dürüstlük ile olabilecektir. Her şeye boyun eğen, tepki vermeyen, korkan, ayartmalara kapılan toplum, bağımsız ve üniter devlet olarak yaşamak olanağını da yitirecektir. Kulaklarımıza küpe olması için yazıyı Deniz Som'un "Vaziyet" köşesinden bir alıntıyla sonlandırmak istiyorum. Nazi Almanyası'nda papaz Martin Niemöller'in günlüğünden: "Önce sosyalistleri topladılar, sesimi çıkarmadım; çünkü ben sosyalist değildim. Sonra sendikacıları topladılar, sesimi çıkarmadım, çünkü sendikacı değildim. Sonra Yahudileri topladılar, sesimi çıkarmadım; çünkü Yahudi değildim. Sonra beni almaya geldiler; benim için sesini çıkaracak kimse kalmamıştı!.."

NIĞDE LİSESİ 1961

Mezunlarına DUYURU

Mezuniyetimizin
50.
yılında
Niğde'de
buluşuyoruz.
(23 Eylül 2011)

BİLGİ VE HABERLEŞME İÇİN:

Muharrem ÖZMEN (Fen)
0532 4087855
esinmuharrem@hotmail.com

Muammer TUNA (Ed.)
0537 4936932
muzaffer.tuna@hotmail.com

Prof.Dr. İltar UZEL (Fen)
0536 5825150
iuzel@cu.edu.tr

Orhan EKEN (Ed.)
0532 6079140
orhaneken1@yahoo.com

Mutlu ERDEM (Fen)
0388 2330616
tamerdem51@yahoo.com

Hüseyin BAYKAN (Ed.)
0536 4845872
ozdenbaykan@mynet.com

Seçim sizin....

Derleyen: Üstün Esen

Yaşlı adam eşi ölünce oğlunun evine sığınmıştı.

Oğul da gelin de babayı mutlulukla karşıladılar.

Baba hayatının sonbaharında kendisine sahip çıkılmasına sevinmiş, her gece Allah'a verdiği bu mutluluk için dua etmişti.

Bir süre sonra evin bir köşesinde kendisini sığıntı hissederek artık hiçbir ekonomik katkısı olmayan baba, gittikçe içine kapanıyordu.

Bir süre sonra odasının kapısını açmaz, tuvalet dışında da çıkmaz oldu. İştahı kesilmişti.

Kendi içine kapandıkça sağlığını da kaybeden babada unutkanlık, el hakimiyetinde bozukluk başladı.

Yemek yerken üzerine dökme, üzüldükçe daha da kötü duruma düşmeye, yardımsız hiçbir şey yapamamaya başladı. Ama akıllı ve kanayan kalbi yerli yerindeydi.

Çocukların, evin derdine ek olarak çıkan bu kayınbaba belasına artık içerleyen gelin gittikçe daha tahammülsüzleşti.

Önce suratını astı, sonra tavır koymaya başladı.

Bir gün dikildi beyninin karşısına. "Artık bir çare düşünmelisin,

bu böyle devam edemez" dedi. Evlat ise çok üzülüyor, "babamı çok seviyorum. Onu nasıl evimin dışına atabilirim. Ne olur sabır göster" diye yalvarıyordu. Ama eşinin baskılarına nihayet dayanamadı. İçi kan ağlasa da, babasıyla konuşmak zorundaydı. Bu böyle olmayacaktı. Bir sabah babasının kapısını çaldı ve "baba" dedi.

"Seninle bugün bir pikniğe çıkmaya ne dersin?" baba oğlunun yüzü ile uyandığı için çok mutlu olmuştu. "Tabii" dedi, "çok sevinirim." Sandviçler paketleni. Piknik sepetleri hazırlandı. Okyanusa doğru koyuldular uzun süre gittiler, bir süre daha gittikten sonra eliyle oğluna işaret etti ve durdurdu. "Oğlum" dedi. "Yoruldum, biraz durup dinlenelim."

Soluk aldılar, yeniden yola koyuldular. Baba bir süre sonra yine durakladı ve "istersen burada da biraz soluk alalım" dedi. Baba dinlenirken etrafına bakınıyor, sanki buraları iyi tanıyormuş gibi davranıyordu. Oğul kendini çok suçlu hissediyordu. Gözyaşlarını gizliyordu. Ama kendini toparladı ve bir süre daha gittikten sonra "baba" dedi.

"Artık burada duralım." Baba oğlunun yanağını okşayarak "birazcık daha okyanusa yaklaşamaz mıyız? Birazcık daha gitssek?" deyince oğul huzursuzlandı. "Baba neden?" dedi. "Artık yorulmadın mı? Oturup bir konuşsak artık..."

Baba içini çekti "Oğlum" dedi, "ilk oturduğumuz nokta babamın babasını götürdüğü nokta idi. İkinci durağımızı yaptığın yer ise benim kendi babamı götürüp kendisine artık onu evimizde tutamayacağımızı söylemek üzere olduğum yerdi. Sen de beni buraya kadar getirdin. Ben de senin oğlunun seni nereye kadar götüreceğini merak ediyor, onun için yürümek istiyorum."

Oğul ağlamaya başladı. "Yürü baba" dedi, tekrar "Yürü evimize gidiyoruz". "Sen benim babamın, özüksün, seni kurda kuşa bırakmam."

Annemizin babamın hatırını en son ne zaman sorduk? Onların hayır duasını en son ne zaman aldık? Ben ölmeden babamın hayır duasını aldım. Annemin de halen almaya çalıştığımı biliyorum. Ya siz?

SUDOKU

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

Sudoku Nasıl Çözülür?

Toplamda 9*9=81 kare olan kümelere 1'den 9'a kadar rakamlar yerleştirilir. Her bir rakam, her bir satırda ve her bir sütunda sadece bir kez kullanılabilir. Her bir rakam, 3*3=9 kareden oluşan bloklarda da sadece bir kez kullanılabilir. Bulmacayı tamamlamak için tabloyu öyle bir şekilde doldurmalısınız ki dokuz kareden oluşan her satır, her sütun ve her blok 1'den 9'a kadar bütün rakamları içersin, hiçbir rakam tekrarlanmasın ve eksik kalmamasın. Bazı rakamlar bulmacaya zaten yerleştirilmiş olacaktır. Bu rakamlar ne kadar artarsa bulmaca o kadar kolaylaşır. Bir sudoku bulmacanın çözümü zorluk derecesine göre 20 dakika ile 2 saat arasında değişebilir.

Bir Niğde manisi...

Selamün aleyküm.

Selam vermekten

kolay ne var?

Kolumda payvandım

var.

Koynumda hamayılım

var,

Ben uyurum kuş gibi,

Düşmanlarım uyusun

taş gibi.

Mustafa Soylu'nun ardından...

■ Alper Gönücü

Bu fani dünyadan o da şimdi göçtü
Sevgi tohumlarını ömür boyu biçti
Dünya gölgesinden rüzgar gibi geçti
Niğde'de bir ekoldü Mustafa Soylu

Ardına düşmedi bir makamın forsun
Fethetti gönlünü Almanya'lı Hors'un
Sen de şimdi Yarada'na gidiyorsun
İşte vade doldu ey Mustafa Soylu

Kapısına gelene uzattı elini
Düzeltilti vatandaşın bozuk yolunu
Menhus hastalık büktü onun belini
Bir hoş seda oldu Mustafa Soylu

Yüreği yufka, herkesi dost bilirdi
Düğüne cenazeye hep o gelirdi
Hizmetleriyle gündemde kalırdı
Uzun ince bir yoldu Mustafa Soylu

Halka hizmet hakka hizmettir derdi
Dede vasiyetinin hakkını verdi
Gönül postunu belediye'ye serdi
Ecdad kalamını bildi Mustafa Soylu

Dertlerini unuttu paşa bağında
Keklik tavşan peşinde Melendiz Dağı'nda
Dost meclisinde gönüller otağında
Kah ağladı, kah güldü Mustafa Soylu

Gösterişe asla tevessül etmedi
Dünya malı için kimseyi satmadı
Hizmeti kutsal bildi ömrü yetmedi
Kalplere ilham verdi Mustafa Soylu

Türlü sıkıntıyı göğüsledi yılmadı
Kem söz haram lokma nedir hiç bilmedi
Kanunu nizamı yok yere delmedi
Bilmediğini sordu Mustafa Soylu

Efsaneydi mavi Ford'uyla Java'sı
Tarhana çorbası ve Niğde Tavası
Tek tesellisi Maltepe çigarası
İki solukta içerdi Mustafa Soylu

Güz ayında elmayı ağaçtan indirdi
Pekmezi sucuğu kargoyla gönderdi
Eşi dostu motora hep o bindirdi
Pideyi sıcak yerdü Mustafa Soylu

Pastırmayı arka balkona asardı
Elmanın dalını bıçkıyla keserdi
Küp peynirini boz çömleğe basardı
Maharetti bir eldi Mustafa Soylu

MUSTAFA SOYLU (1945-2011)

MEKANIN CENNET OLSUN

31.03.1945 Yılında Niğde'de doğdu. Babası Felsefe Öğretmeni ve Konya Müzesi Müdürü Ali Mustafa Soylu, annesi Azmiye Hanımdır. Büyük dedesi Osmanlı Meclisi Mebusan Niğde Azası Muhittin Efendidir. Niğde Belediye Başkanlarından Mustafa Soylu'nun torunu, Niğde Mebusu Faik Soylu ve 1944-1950 arasında Niğde Belediye Başkanlığı yapan Lütfi Soylu'nun yeğenidir. Çalışma hayatına erken yaşta atılan Mustafa Soylu uzun yıllar eczanelerde çalıştı. Otel ve market işletmeciliği, Yenice Mahallesi Muhtarlığı, CHP İlçe Başkanlığı ve delege olarak görev yaptı. 1989-1994 yılları arasında Niğde Belediye Başkan Yardımcılığı görevinde bulundu.

Dama sererdi pestili, elma hakını
Heba etmezdi dutun cevizin tekini
Ailenin direği cümlelerin yakını
Coşkun esen bir yeldi Mustafa Soylu

Aşı yapar, ilaç atar, bağ bellerdi
Zora düşeni Ankara'ya yollardı
Yetimi gözetir fakiri kollardı
Dalyan gibiydi soldu Mustafa Soylu

Hakkını verirdi her nefesin her demin
Yanında şimdi Selim'in, Okyay Erdem'in
Ardına saklanmadı hiç bir perdenin
Dağdan aşan bir seldi Mustafa Soylu

Memleket hizmetine tepeden inmedi
Hasımlarının sırtına asla binmedi
Tersten esen yel ömür boyu dinmedi
Bunu da hayra yordü Mustafa Soylu

Hoşgörünün ve dirayetin kalesi
Bir ömür boyu sürdü mücadelesi
Destek vermese de kendi mahallesi
Küslüğü defterden sildi Mustafa Soylu

Her insana açtı kileri, ambarı
Etrafında dostları sevgi çemberi
Bindokuzyüz kırkbeş senesinden beri
Niğde'nin asil ferdü Mustafa Soylu

Bu zaman içinde Niğde'de çok değerli hizmetleriyle anıldı. Dürüstlüğü ve yardımseverliği ile herkesin sevdiği Mustafa Abisi oldu. İnanıldığı ilkelerden ödün vermeden, siyasi rakipleri karşısında uğradığı haksızlıklara rağmen demokratik kurallar çerçevesinde mücadelesini son nefesine kadar bırakmadı, Atatürk ve Cumhuriyet değerlerine sahip çıktı, parti ayrımı gözetmeksizin herkese el uzatmayı bir görev addetti. Eşi Ayten Soylu ile beraber Niğde'nin siyaset ve sosyal hayatında hep ön planda oldu. Belediye Meclis üyeliği de yapan Mustafa Soylu, Niğde 'de Türk-Alman Dostluk Derneği'nin kurulmasına öncülük edip aktif çalışmalarda bulundu. Çevresinde çok sevilen, sayılan, dost canlısı ve 'fukara babası' olarak tanınan Mustafa Soylu'ya Başkent Niğde Vakfı olarak Allah'tan rahmet, kederli ailesine de başsağlığı diliyoruz. 26.03.2011 tarihinde Niğde'de vefat eden Mustafa Soylu'nun iki kızı ve iki torunu bulunmaktadır.

Bir şarkı, bir hikaye...

Bir şarkı,
bir
hikaye...

Ülgen
ÖZALP

ÜMİT YAŞAR OĞUZCAN

1926 yılında Tarsus'ta dünyaya gelen Ümit Yaşar Oğuzcan'ın hayatı boyunca 24 kez intihar girişiminde bulunduğu söylentileri olsa da 3 kez intihar girişiminde bulunmuştur. Bu durum karşısında kendisi gibi şair olan babası Lütfi Oğuzcan oğluna sitemini şu satırlarla anlatmıştır...

"Bak dünya ne güzel, bu sitem niye,
Ettim ben adımı sana hediye.
Mutluyum ey oğul babanım diye,
Çarptırma hicvinle cezaya beni."

Ümit Yaşar Oğuzcan'ın bu intihar girişimleri büyük oğlu Vedat Oğuzcan'ın ruh halini olumsuz etkilemiştir ve 17 yaşında Galata Kulesi'nden atlayarak intihar etmesine sebep olmuştur. Rivayetlere göre avucunda bulunan notta, "Baba intihar öyle edilmez böyle edilir" yazılıdır.

Bu acı kayıp karşısında şu satırları yazmıştır....

"Beni kör kuyularda merdivensiz bıraktın,
Denizler ortasında bak yelkensiz bıraktın,
Öylesine yıktın ki bütün inançlarımı;
Beni bensiz bıraktın; beni sensiz bıraktın.

Bu şiiri daha sonra Münir Nurettin Selçuk tarafından Kürdilihicazkar makamında bestelenmiştir. Genellikle Faruk Nafiz Çamlıbel duyarlılığın da aşk, ayrılık, özlem konulu şiirler yazarken, 1973'te büyük oğlu Vedat'ın intihar etmesinden sonra, hayatın boşluğu, ölüm ve acı gibi konularda şiirler yazmıştır ve kendisini "Acılar Denizi" olarak tasvir etmiştir. 4 Kasım 1984 de İstanbul'da vefat etmiştir ve İstanbul'da kendi adını taşıyan sanat galerisi mevcuttur.

40. yıl plaketi

Niğdeli hemşehrimiz Avukat Cengiz Öz, 40. yıl plaketini Türkiye Barolar Birliği Başkanı Avukat V. Ahsen Coşar'dan aldı. Kendisini kutlar, yaşamında mutluluklar dileriz.

BAŞKENT NIĞDE VAKFI
YÖNETİM KURULU

NIĞDE GÜNLERİ 1

29 EYLÜL-2 EKİM 2011

ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ

BAŞKENTTE NİĞDE GÜNLERİ -1-

Birlik ve beraberlik içinde kalkınma prensibiyle hareket eden Niğde Dernekler Federasyonu ve Başkent Niğde Vakfı Niğde'nin ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda gelişimine katkıda bulunmak amacıyla aktivitelerine devam etmektedir.

Bu amaçla Ankara'da ilk defa Atatürk Kültür Merkezinde (AKM) 29 Eylül -2 Ekim tarihleri arasında düzenlenecek Başkentte Niğde Günleri -1- etkinliğinin çalışmaları büyük bir titizlikle yürütülmektedir.

Niğde Valiliğimizin himaye ve önderliğinde milletvekillerimiz, ilçe kaymakamlıkları, Niğde Üniversitesi, Niğde belediyesi, Bor, Ulukışla, Çamardı, Altunhisar, Çiftlik ilçe ve belde belediyeleri, Sanayi ve Ticaret

Odası, Ticaret Borsası, Organize sanayi, Niğde ve Türkiye genelindeki sanayi kuruluşları, iş adamları, Niğde'deki sivil toplum örgütleri ve yerel basının desteğiyle düzenleyeceğimiz Başkentte Niğde Günleri -1-, Niğde Dernekler Federasyonu, federasyona bağlı 8 derneğin ve Başkent Niğde Vakfının iştiraki ve organizasyonu ile Ankara'da gerçekleştirilecektir.

Başta Ankara halkı olmak üzere, Türkiye'nin ve dünyanın her bir yerine basın ve TV kanallarıyla Niğde'mizi ön plana çıkartmak ve Niğde kültürünü tanıtmak, il, ilçe ve beldelerimizin sanayi, turizm, kültür, sanat, geleneksel el sanatları, gıda ürünleri, organik gıda ürünleri ile mutfak zenginliklerinin tanıtımını kapsayacak şekilde planlanmaktadır.

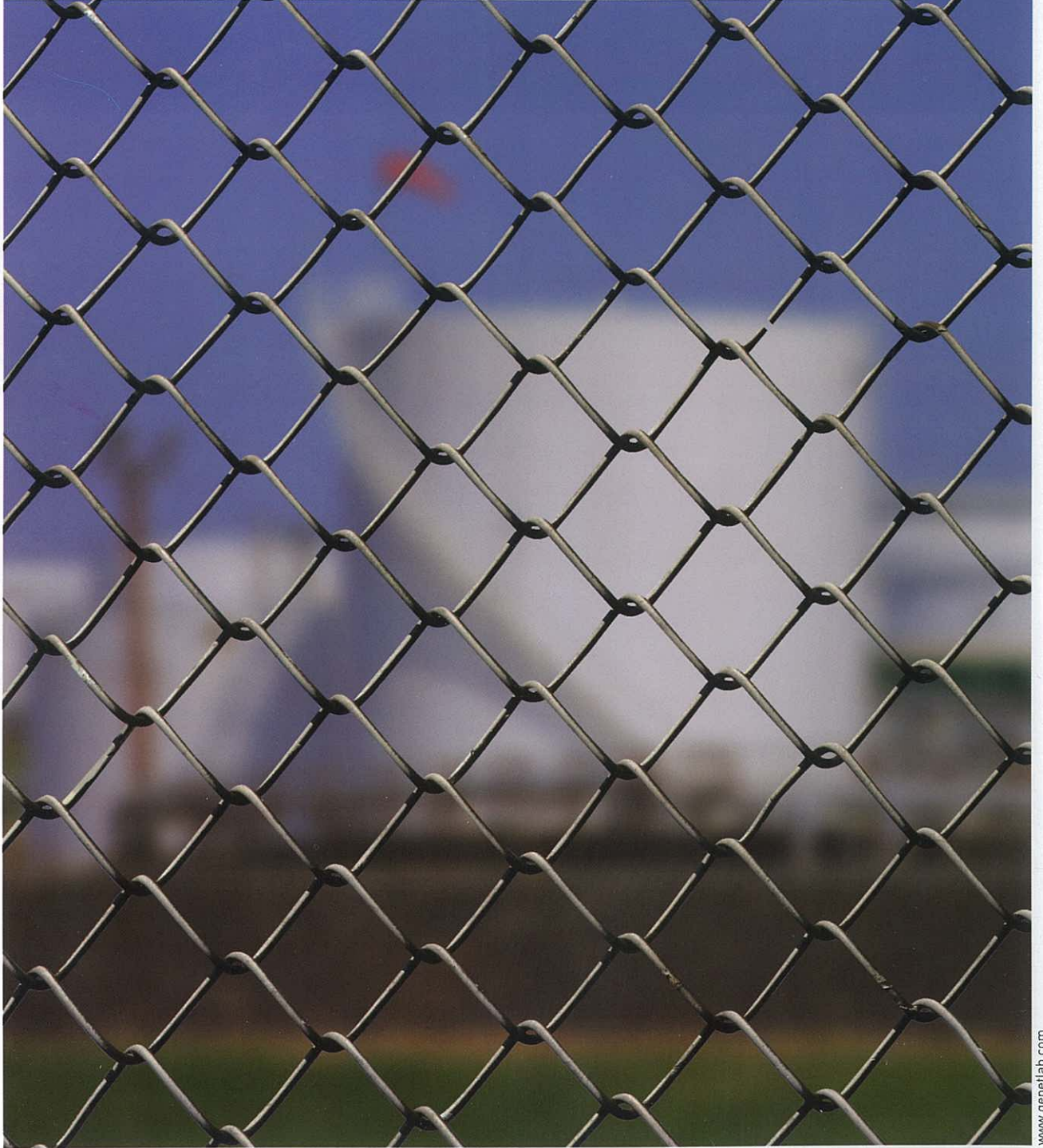
Hak Ettiğiniz Konukseverlik

GRAND HOTEL NIĞDE

Hükümet Meydanı NIĞDE/TÜRKİYE
Tel: 0.388 232 70 00 • Fax: 0.388 232 10 10
www.grandhotelnigde.com
e-mail: info@grandhotelnigde.com

Çitin üzerindeki kesiği görebildiniz mi?

Biz kilometrelerce uzaktan görebiliyoruz...

Tesisinizin çevre güvenliği için tasarlanmış tel üstü algılama ağı sistemi olan TEDAS, tel örgülerden izinsiz geçişleri en düşük yanlış alarm olasılığı ile anlık olarak tespit ve lokalize eder. Tesisinizden kilometrelerce uzakta olsanız da TEDAS bu bilgileri bulunduğunuz yerden izleyebilmenizi sağlar. TEDAS enerji ve iletişim altyapısı bulunmayan ortamlarda da çalışabilir. Kablosuz Sensör Ağları teknolojisi sayesinde devre dışı kalma olasılığı yoktur. **Siz de TEDAS ile tanışın, tesisinizin çevre güvenliğini maksimum seviyeye çıkarın.**

TEDAS™
Genet®
Gelecek Nesil Teknolojileri

 twitter.com/genetlab